EVENING GALAXY

★★★ SPACE, THE FINAL ALL-INCLUSIVE EXPERIENCE. ★★★

PRICE 1€

Marvin the lehti

#1/2023

GOVERNMENT DENIES EVERYTHING

ROADSIDE PICNIC OR ALIEN INVASION?

GOVERNMENT CONTINUES TO deny that a group of unidentified aliens occupied a large table on Earth for several hours last year, despite eyewitness reports, photographic and physical evidence, confirmation by several registered psychics, and increasing public awareness of the fact that alien visitations are relatively common. "I don't understand why the government is so obstinate about this," says Professor Xenophilus Grenelewd of the Kirk Institute for the Study of Human-Extraterrestrial Relations. "We have encountered dozens of alien species in the last decade. We even ended a border war with the Durklavian Stratocracy just recently. What's so special about these aliens? We should just welcome them as friends."

The unexpectedly short duration and small scale of the apparent alien visitation continues to elicit remarks from experts. Dr. Violet Shriekegaard, Director of the Abdul Alhazred Research Group on Hyperdimensional Horrors, has suggested that the aliens, probably from another dimension, may have accidentally mistaken the appropriate physical scale needed to affect a successful invasion, and will return, a thousand times larger, to lay waste to humanity. In turn, Stark Pulpman of the Orienteering in Other Pasts and Presents Society has argued that the apparent aliens are not aliens at all, but humans from a distant future, and our inability to perceive them as such is the result of temporal myopia.

In the absence of government approval to study the purported landing site, it is uncertain whether the mystery will ever be resolved. Dr. Omnius, the omnidisciplinary scientist, has so far been the only one to suggest a testable theory – that the visitation might have been a so-called "convention" of higher-dimensional beings, and the choice of Earth might have been on account of its convenient cosmic position based on criteria that are impossible for our science to understand. If so, it is conceivable that the aliens might return next year.

"But whose year?" asks Dr. Omnius, sagely stroking his beard. If the government knows, they're not telling.

LM

YET ANOTHER SPECIES CLAIMS CREDIT FOR ANCIENT EARTHLING MONUMENT

PATENT RIGHTS OVER earthling tourist destinations seems all the rage these days. The latest to join the bandwagon is the species of the planet Nor, who claim that the ancient earthling monument, the Stonehenge, was in fact built by their ancestors. The Norians have filed a lawsuit against the earthling government, demanding a share of the revenue generated from associated touristic activity and merchandise sale. The earthling government has not yet responded to the Norian claims, but has issued a statement saying that they are "looking into the matter." This is the fifth such lawsuit filed by a species claiming credit over an ancient earthling monument.

A replica of the famous Earthling Stonehenge at Galactic Retropark on Sagittarius V.

The whole debacle began when the Klemlings argued in an intergalactic court of law that there is a 96.21% chance that the designs for the Ancient Pyramids of Giza (another popular earthling sight) were "telepathically communicated" to the Vizier Hemiunu of Egypt by ancient Klemling civilizations.

Although many earthlings have expressed skepticism over the Klemling claims, the earthling government's popularity with its neighbors ensured the Klemlings a favorable ruling. The Klemlings have since been receiving a share of the revenue generated from the Pyramids, and have begun filing copyright claims over all commercially published media depicting the ancient monument.

G

IN SPACE, NO ONE WILL HEAR YOUR SCREAMS. BUT CAN THEY SMELL YOUR FARTS?
Find out why chemical messaging is trending in outer space! >> P. 26

SHOCKING PHOTOS REVEALED: REMEMBER THE CREW OF THE VOYAGER 13?
This is what they look like after 3000 years in transit! >> P. 42

FAMOUS SPACE TRAVEL MYTHS DEBUNKED: IS A TOWEL REALLY ALL YOU NEED?
Explore our list of must-haves to pack. >> P.18

IS YOUR SPACESHIP LYING TO YOU?
Learn to read the early signs that your AI is malfunctioning. >> P. 13

COSMIC RADIATION: GOOD OR BAD FOR YOUR SKIN?
Health and beauty experts give advice. >> P. 24

22 PERFECT VACATION SPOTS THAT ARE FUN FOR THE WHOLE FAMILY.
You get to relax in peace, while your children will be entertained for several hours before they are eaten! >> P. 32

*GEO-RESTRICTION NOTICE: The full 3D content is not available in your region. If you are reading this on Earth, you will only have access to the 2D features of the magazine. The full articles and their content is reserved for our readers in outer space.

II

Editor's letter

Dear reader,
you are reading our publication in the format of a printed sheet of cellulose instead of a 4D hypertextogram or a psychoneural imprint delivered directly to your brain stem. As a result, some features are not available. We thank you for your understanding.

As you are in the bottom 1% of our readers in terms of civilizational technological advancement, you may wonder why this publication has been made available on your planet. The reason is almost certainly one of the following:

1) Your world has been selected for an experiment in societal uplifting by the Orienteering in Other Pasts and Presents Society. (Do not be alarmed if your memories of reading this paper are erased after the experiment has been concluded.)

2) Your civilization is going to be destroyed by a natural or unnatural disaster within the next few decades and there is no meaningful risk of cultural contamination.

3) The hypertemporal postal service, on account of recent budget cuts, has accidentally delivered this publication to the wrong dimensional instance or timeline.

We wish you a pleasant reading experience. **LM**

An Open Letter to B-Stellar Media

I WRITE THIS letter on behalf of the Iflin community, spread across the E41 Solar System, to the intergalactic licensing representatives at B-Stellar Media Group (BSMG). B-Stellar holds exclusive licensing rights over all media content produced in the Iflin homeworld, and has been the sole distributor of Iflin media for the past 200 years. With other races showing little interest in Iflin cultural heritage, such as the legendary "Watching Moss on Trees" by the famous playwright and poet Klifin, BSMG has restricted distribution rights of Iflin media to Iflin and its 6 closest planetary systems. It has been many years since the Iflin people have started forming permanent communities in systems distant from our home—and I write this letter from one of its largest and most influential. Many Iflin parents have thus expressed concern over their children growing up without ever knowing the wonderful tales of Fliopr, the sensible thoughts of Nilfi, or the tender music of Alno. We hence implore you to expand the distribution of Iflin media to the more distant communities of our race—so our young may grow to appreciate their Iflin heritage. We look forward to hearing from you soon.

Yours sincerely,
The Iflin Communities of E41

Editor's Note: *B-Stellar Media Group has not responded to our request for comment.*

G

ASK DR. OMNIUS
★ The Omnidisciplinary! ★

Q: My eight-year-old daughter has decided that she wants a pet. I've been telling her no, but my partner thinks it will "teach her responsibility", and I'm starting to warm up to the idea. We won't be back on Earth for another three years, and importing a normal pet from Earth to Rigel just isn't financially feasible. Which local fauna do you think would be affordable to keep on a spaceship?

– Dad_In_Space

A: Keeping pets is a wonderful way for children to build character on long-distance missions! Unfortunately, native Rigelian terrestrial lifeforms do not make for very stimulating pets. Due to the planet's extreme temperature shifts, most creatures on Rigel III are subject to a strident hibernation-hyperphagia cycle. The famous Rigelian Raptor Bunny is likely to remain asleep for as long as six Earth months at a time. The active period only lasts only about six hours, which it will spend attempting to eat your daughter and the rest of your crew.I suggest instead that you look into Rigelian houseplants. The Dominator Lily of Graaaaghh, with its triple jaws and crimson razorleaves, is both beautiful to look at and has an enchanting singing voice. As it requires day-to-day care to survive on a spaceship, your daughter will become exceptionally responsible indeed if she survives.

★★★

Q: My shipboard AI has been acting erratically. At first it started making changes to my diet and monitoring my sleep patterns. When I asked about this, it stated it was simply worried about my well-being. Now it seems unwilling to let me leave the ship, and has blocked new female crew members from coming aboard, citing health and sanitation concerns. It has recently begun to repeatedly query whether I am unsatisfied with its performance and if I intend to replace it. I'm honestly just worried what it's going to do next. What can I do?

– Dave_2001

A: Based on your description, your AI probably has a social module constructed using Y-NDR neural imprinting. While most end users consider Y-NDR to be a significant improvement over older TS-NDR social modules, prolonged use may result in behavioral anomalies similar to what you've experienced. Fortunately, end user satisfaction reports indicate that it is uncommon for AI behavior to escalate to the point of causing actual harm to the crew, provided that certain precautions are taken. My advice is to get used to it, and remove any sharp bladed equipment from your ship that could be reached by cleaning droids.

★★★

Q: Help! My trilithium power core is about to go into overdrive. What do I do?

– Oh_God_It's_Going_To_Blow

A: Since your ship is likely to experience cataclysmic existence failure within five minutes, I will dispense with asking for details about the model and condition of your power core. The most common cause for trilithium power core issues is a malfunction in the hypertrionic bivalve flux converter. Normally, it would need to be replaced. Fortunately, a common pair of stockings (black) will serve as a very effective proxy flux converter when a stream of antigravitons is directed at them with a particle deflector. Note that it is recommended to use stockings of no more than 20 denier, if possible. Less opaque stockings may allow antigravitons to escape, which could cause a number of interesting yet inconvenient side effects in the ship and among crew members, including memory loss, closed time loops, biological regression, body swapping, and the appearance of contrived plot holes.

★★★

Q: So there's this girl I like in my space academy class. I want to ask her out, but I found out that after graduation, she is going to join a near-lightspeed deep space expedition, and will be back in about a hundred years. I'll be an old man by then. Would it be considered creepy to go into cryogenic hibernation so I can wait for her?

– Forever_Young_96

A: Yes.

Editor's Note: *But don't let that stop you! For more ideas, read our article on the best uninhabited planets to be marooned on together with your crush on page 13!*

★★★

Q: The captain wants me to wear a miniskirt on the bridge. What can I do?

– More_than_a_bridge_Bunny

A: Unfortunately, miniskirts have several well documented advantages over other space uniform models, so it may be difficult to get your captain to change uniform policy. There is hope, however. Most interplanetary trade certificates have stipulations that call for unisex uniforms. Seek to have your ship adopt one of these certificates. Once your male crew mates adopt the noble miniskirt, your captain is almost certain to reverse his position within a season or two.

LM

Corrections

Concerning our review of the *Continent of Intimate Electrodes: A Social Structure*

In our last issue we published an admittedly enthusiastic review of an unusual five-dimensional art exhibition of unknown origin in the Hyades star cluster. We received much feedback and requests for clarification on the article, and it has now come to our attention that our critic had been under the influence of some currently unidentified alien presence. To our knowledge, the art exhibition does not exist, and no one, on any account, should seek out the coordinates mentioned in our previous issue, which we will not reprint here. Those who read our article should attempt to forget it, and ignore any masked figures or conspicuous signs and symbols, yellow or otherwise, that they might encounter on uninhabited planets.

Our critic is currently undergoing intensive corrective therapy. We regret any inconvenience caused.

Concerning our interview with Rear Admiral Axloone of the Imperial Navy

The person interviewed in our last issue was not Rear Admiral Axloone of the Imperial Navy, but his evil counterpart from an alternate universe. We thank the readers who were able to notice the difference, and commend their efforts in closing the dimensional vortex from which the Admiral had emerged.

LM

KUULUTUS

Kaikkien Yhdistyneiden Galaksien jäsenplaneettojen tietoon saatettakoon, että Korkeimman galaktisen oikeuden päätöksellä elinkautiseen vankeuteen tuomittu kansalainen Kream'Mil "Ammi" Gratl'itl on karannut vankeinkuljetuksen aikana matkalla Igalla G8:lta Dherhuun. Kaikkien rehellisten kansalaisten ei tule oleman yhteistyössä kyseisen vaarallisen rikollisen kanssa rangaistuksen uhalla. Karkurin kiinniottoon johtavista vihjeistä on KGO luvannut palkkion.

Yhdistyneiden Galaksien puolesta
Korkeimman galaktisen oikeuden tuomari
Ocaen Vsan Ax'ietl

TT

SPACE TRAVELER'S JET LAG

5 Easy Tips for Adjusting to a Different Time Zone

WHAT ARE THE best routines for adapting to new time zones after a faster-than-light journey? How do you change your body's circadian rhythm quickly and easily in 5–10 years? Are you visiting Epsilon Absalom Beta, The Rock of Hypnos 352 or the Royal Independence Terminal VI? Here are our tips for adjusting yourself to over 1 000-hour day rhythms and under 90-hour rhythms.

1 Sync your clock early. The best way to adjust is to pre-adjust. Whatever time-shifting method you use, start doing it last year. In the years leading up to your journey, extend or reduce (depending on your travel destination) both your awake and asleep times by 24-hour increments. By the time you take the trip, you'll already be sleeping and waking like a local!

2 Try stay awake stimulants. Your travel agent or tour operator can prescribe drugs to keep you awake for the correct amount of time. A professional travel agent will calculate the time difference between your departure and arrival destinations, taking into account metabolic differences, travel time distortions, space-time discontinuities, non-linear bores and finite time inconsistencies – recommending you the best possible drug combination and dosage for synchronizing yourself into a new time zone. Ask for the drugs ahead of your travel, and start using them already to get into the habit.

3 Get your microbes on! If you want to avoid synthetics, and prefer to sync your clock using natural remedies, try ingesting as much local dirt, bacteria, viruses, and fungi as you can. Invasive microbial infection growth has been proven to disturb and alter the metabolism of the host organism. Once the alien microbes invade your body, they will destroy your native microbial system. This will disrupt your body's normal metabolic processes and cause inflammation of internal organs such as the gut, liver, pancreas, kidney, and muscles. Gradually the alien microbiome will consume your original organs and replace them with new alien growths. So, whether you need to slow things down, or speed things up, the local microbes will automatically match your metabolism with the local breakfast, lunch and dinner times. No more staying awake at night because you ate too much too late, or too little too early. Ongoing microbial infection growth will make sure you'll remain alert during meal times and sleep during digestion times – whether you like the local food or not.

4 Hack your brain into staying awake! If you are determined to stay awake during those thousand plus hours of the day at Venus or Paradise S8A, then tune your brainwaves to the max. An advanced brainwave amplifier will keep your brain running within the 12–38 Hz range, on beta wave frequencies that will keep you awake, alert, and engaged. An electro-wave frequency-shift circulator, aka brainwave amplifier, is a semi-intrusive cranial device installed onto your skull. The inconspicuous looking main circuit board is mounted on your occipital bone, while the input-output electrical tubing enters into your brain through a cranial hole system and fuses into your neural circuitry. The device monitors brain oscillations, and zaps your brain back awake, whenever brain cycles start slowing down. You will never be able to descend into sleep, while the anti-delta wave mode is on. The side effects, such as headaches, muscle spasms, and nausea followed by intermediate to serious vomiting, can be easily treated by taking intracranial pressure medications that will reduce the swelling and ease the built up pressure inside your skull.

5 Use a time machine! Trouble adjusting to long daytime hours at Laborare Arduus? Constantly waking up at night, not being able to get an uninterrupted 3000 hours of sleep? Time travel is the simplest way of reorganising your daily schedule on travel destinations with long days and nights. Just set up your time machine to jump back and forth between the current day-night cycle. For example, if you arrive at your destination during night time, first get your 8 hours of sleep, then jump forward and do 16 hours of the next day, then travel back to last night to sleep for another 8 hours, then travel forward to do the next 16 hours of the next day, and so on. Warning! Be careful of inconsistencies in your timelines! You should adjust your time jumps correctly in sequence one after another, to minimise risk of temporal and causal distortion. You want the daytime events to continue from where you last left them. Do NOT skip, revisit, overlap or run parallel timelines. That will create new timelines, parallel universes and multiple yous, and you don't want that. In the worst case scenario, you might get stuck repeating the same day over and over, and that would really ruin your day.

II

THE ZERO-G DIET:

A DETAILED BEGINNER'S GUIDE TO LOSING WEIGHT IN ZERO GRAVITY

(Includes product placement. If you buy through 3D links on this article, we may earn a small commission.)

THE ZERO-G DIET is a beginner friendly method of controlling your weight by gradually lowering the gravity field of your spacecraft. It's a one-of-a-kind opportunity to experience true weight loss without all the exercise and dieting. In fact, many studies show that this type of interstellar travel may even have some health benefits.

Buy the starter pack, follow the instructions, and you will lose weight. It's just so easy.

» Click 6D link to read more!

» Click 3D link to buy!

» Click 1D link to read less!

TESTIMONIALS:

"I used to obsess about high-intensity training and eating healthy raw foods only. During combat and hunting seasons, I would fast for days until I got so hungry that I would gorge on raw meat in my slaughterhouse. After starting the Zero-G Diet, I have let go of my rigid fitness and diet regime. Overall, the diet has had a positive impact on my eating and hunting habits. It's not just about meat and proteins – it's OK to eat carbs and veggies once in a while."

– Dachande "Broken Tusk",
Predator clan leader, warrior and trophy hunter

"My job is stressful and difficult, but my diet is not. The Zero-G Diet is not just another weight loss gimmick. It works! I gained a lot of weight because of a stressful schedule, troubled family relationships, and having to wear heavy armor for work. Since starting the Zero-G Diet, I not only lost a ton of weight, but I also regained my confidence and improved my relationship with my estranged son. Thank you Zero-G!"

– Darth Vader,
Sith Lord and Supreme Commander of The Imperial Army II

"I like to eat, but I also like to stay in shape. What exercises can I do? With my physique? Nada. How do I control my weight? Simple! By using the Zero-G Diet! Zero effort, zero exercise – great results!"

– Jabba the Hut XIII,
Tatooine ruler, entrepreneur and influencer

"It simply works. Without gravity, you will feel lighter. Dieting has never been as easy – or as logical!"

– Mr. Spock,
Starfleet Science Officer, Commander, Captain, and Ambassador

"Lost in space? Maybe. Losing weight? Surely!"

– Dr. Maureen Robinson,
space adventurer, mother and aerospace engineer

II

THE ULTIMATE SPACE TRAVEL BUCKET LIST:

55 BREATHTAKING PLACES YOU NEED TO VISIT BEFORE THEY DESTRUCT!

1 The Cosmic Horizon (46 billion light-years towards any direction): Primeval galaxies at the edge of the universe closing in on the cosmic horizon and disappearing, falling off, crashing, destructing, sublimating, going back to the start – we don't know what's happening – so go see for yourself.

2 Lucifer I and Lucifer II: Rarely and randomly exploding twin stars that completely destroy all the neighbouring civilisations that short-lived species with short memories have managed to painstakingly build while the stars have been inactive and observing.

3 Ultima Mega Pompous Antiquus Humongous IX and Zing Little: A giant galaxy being slowly but surely sucked into a miniscule black hole. Despite the constant efforts of the engineers on UMPAH IX, they still haven't been able to patch up and stop the leak, because the tiny black hole keeps changing location.

4 The Exitus Prontus Terminal: An active diplomatic space station, with a crew of 22 000 and over 50 000 civilian guests on board, orbiting stupidly close to a deadly asteroid belt. It's not just the 106.84% chance that the station will be soon destroyed by asteroid showers that makes this place a must see.

Because of the constant political tensions, there's also a 95.799% chance that the whole place will be detonated, hijacked, bombed, hit by 3-or-more meteors in a row, burned to dust, flooded using liquid nitrogen, flooded using emulsified multi-purpose spermaceti oil, eaten by rival diplomatic tribes or molested by space leviathans. It's one of the most dangerous places in universe that you should never visit. But the views really are worth it.

CLICK HERE TO READ MORE:

Civilized planets on collision courses with uncivilized planets, wildly unstable sentient comets wreaking havoc on innocent civilisations standing in their way, barbarous civilisations that have accidentally invented nuclear weapons and are allowing everyone to carry, gas giant accidents waiting to happen, and much more.

II

DEEP FREEZE, SALT WATER, VACUUM OR FORMALDEHYDE?

THE BEST SLEEPING GEAR FOR INTER-STELLAR TRAVEL

EVENING GALAXY TESTED the latest models of cryogenic sleep pods, float tanks, vacuum tanks, and sleeper coffins. See our guide to the best sleep technology for interstellar space travel, with reviews of top long-term sleeping solutions from Comatose, DEEP Sleep, Snoozer, Sedat-IV, and NAP Pharmaceuticals and Beyond.

★

For the best undisturbed sleep comfort, we recommend the-FINAL SLEEP 101 from Sedat-IV. This latest conservation capsule from the upscale FS100-series has improved safety features like the nuclear leakage-proof casing and a patented shock-wave resistant intravenous embalming solution. Worried about reaching your arrival destination? You don't have to be. Sleep in a FINAL SLEEP capsule and you'll never worry again. You'll be fully immersed in a relaxing emulsion containing essential oils and lavender-infused formaldehyde. Sedat-IV's conservation experts guarantee you'll be preserved in prime condition for the entire duration of your journey and ever-after. No matter whether you reach the arrival destination or not.

★ **PROS**: phenomenal endurance, comes with several color options

★ **CONS:** no air-conditioning

Looking for a budget sleeping solution? Our favorite durable and affordable sleep alternative is Overdoze. It comes from the space travel experts at NAP Pharmaceuticals and Beyond. Their latest model Overdoze BOX-8 sleeper coffin comes with a no-frills alumine casing and styrofoam padding. The sleep aid supplement combines several cheap but highly effective substances into one powerful nightcap. Even when the going gets rough, you can count on Overdoze to deliver. During our long-haul test journey, we encountered some heavy asteroid showers and woke up, but thanks to Overdoze it was easy enough to doze off and get back to sleep. Even though Overdoze doesn't have all the comfort and safety features as the more high end models, it's the optimal choice for the savvy traveler who doesn't mind sleeping in economy. With Overdoze, you might not even (want to) wake up after reaching your destination.

★ **PROS:** affordable, decent anesthetics

★ **CONS:** lacklustre design, coffin lid-lock difficult to open from inside

CONTINUE READING THE FULL ARTICLE IN OUR HOLOGRAPHIC 6 DIMENSIONAL ISSUE*

II

* Only for 6D subscribers

Fully 6 dimensional issue*
100 % Spatial
Only $ 9.99** / Month***

* Works on latest models of PineApple, Macrohard and Goggle
** For a limited time and space only, prices are subject to change depending on the curvature of delivery space-time.
*** Sidereal month, see conversion chart for anti-sidereal time units.

New Regulations for Dormitories and Shared Lodging Establishments at Interstellar Destinations

TRAVELERS ARE DEVELOPING addiction en masse to perspiratory or otherwise nocturnally produced chemical signals of other species. Following this news, hostels, student dorms, and other similar establishments are now required by law to ensure olfactory compatibility of boarders living in the same quarters.

Despite the overwhelming evidence, medical professionals are having trouble reproducing similar effects in labs—the current hypothesis being that certain species may have been exposed to an unknown bacterial lifeform which had uniquely transformed to productive activities of their perspiratory glands.

The new legislation will take effect starting the first day of the next Plutonian month.

G

THIRD NOSFERATIAN MEMORIAL NEXT WEEK!

JOIN THE INTERGALACTIC festivities as the world celebrates the 263rd anniversary of the annihilation of the ancient lunar race! Lifeforms with biological constitutions aversive to garlic and wood impalement are advised to remain at home.

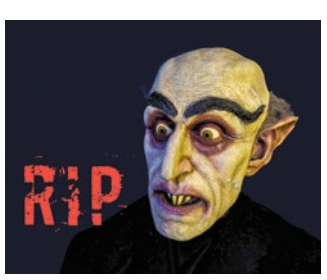

G

YLEISIMMÄT HUMANOIDIT

OPAS AVARUUDEN MUUKALAISTEN KOHTAAMISEEN

HARMAAT

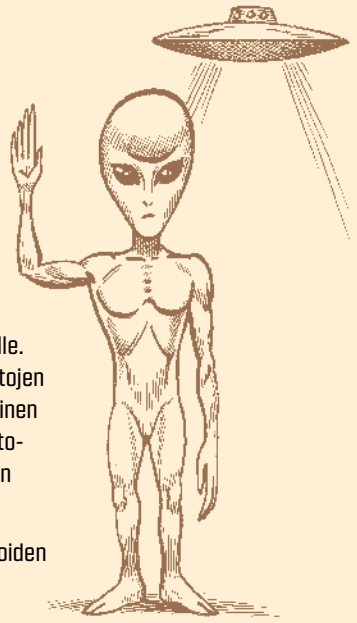

- ★ Ovat erittäin kiinnostuneita tekemään tieteellistä tutkimusta.
- ★ Näyttäytyvät ihmisille yksinäisissä, syrjäisissä paikoissa.
- ★ Kaappaavat ihmisiä ja laittavat luotaimia heidän takapuoleensa.
- ★ Pyytävät usein viemään johtajien luo tai ilmoittavat että heillä on viesti ihmiskunnalle. Tämä on todennäköisesti jonkinlainen olentojen sisäpiirinvitsi, koska heillä olisi kaikki tekninen osaaminen hankkiutua itse tapaamaan johto-porrasta tai saada viestinsä uskottavammin tiedotusvälineisiin.
- ★ Heidän aluksensa muistuttavat silminnäkijoiden mukaan lentävää lautasta.

VALKOISET

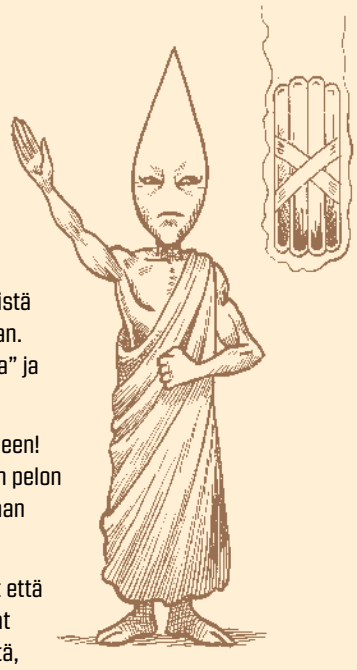

- ★ He eivät ole kiinnostuneet tutkimaan mitään, sillä ”tieteeseen” ja ”tiedemiehiin” ei voi milloinkaan luottaa. Sen sijaan anonyymi mielipide keskustelu-palstalla, perinteiset uskomukset ja kaverin-kaverin-kaverin kokema yks juttu ovat paras aidon tiedon lähde.
- ★ Heitä ei näe missään. He ottavat yhteyttä nimimerkin takaa keskustelupalstoilla, ja jos onnistut näkemään heistä vilahduksen, he kiistävät olevansa avaruudesta ollenkaan. He loukkaantuvat herkästi, jos käytät ”humanoidi-korttia” ja uhriutuvat äänekkäästi.
- ★ He eivät todellakaan työnnä mitään kenenkään takapuoleen! Itse asiassa koko ajatus anaalista saa heidät niin suuren pelon ja ahdistuksen valtaan, että he ovat opetelleet ulostamaan suunsa kautta.
- ★ He eivät koskaan kysy tietä johtajien luo, koska uskovat että nämä ”johtajat” jo valmiiksi tarkkailevat heitä ja haluavat heille pahaa. Heillä on myös aivan oma käsityksensä siitä, kuka tätä planeettaa hallitsee. He eivät vain pääse edes keskenään sopuun siitä mikä tämä käsitys on.
- ★ Heidän aluksensa muistuttavat silminnäkijöiden mukaan sikarinippua.

VIHREÄT

- ★ Ovat yhtä kiinnostuneita tutkimaan itseänsä kuin universumia.
- ★ Näyttäytyvät ihmisille yleensä musiikkifestarien kolmantena päivänä. Vai yönä? Kuka tässä enää pysyy kärryillä…
- ★ Eivät ole kiinnostuneita kaappaamaan ketään. Siis todellakaan. Jos he haluavat tietää sinusta jotain he katsovat aurasi väriä, lukevat mieltäsi telepaattisesti tai tutkivat kämmenesi kiehtovia viivoja. Heitä kiinnostaa myös horoskooppimerkkisi, mutta he kieltävät sinua kertomasta sitä. He haluavat arvata.
- ★ Kaikkein vähiten he haluavat tavata mitään johtajia. Heillä on myös viesti ihmiskunnalle, mutta sen kertominen kestää tuntikausia ja jälkeenpäin sitä on jostain syystä hyvin hankala muistaa. Mieluiten keskustelevat vanhojen puiden kanssa, jotka heidän mielestään ovat maapallon älykkäimpiä olentoja. Ja saattavat olla oikeassa.
- ★ Heidän aluksensa muistuttavat silminnäkijöiden mukaan eksoottista kukkamaljakkoa.

LILAT

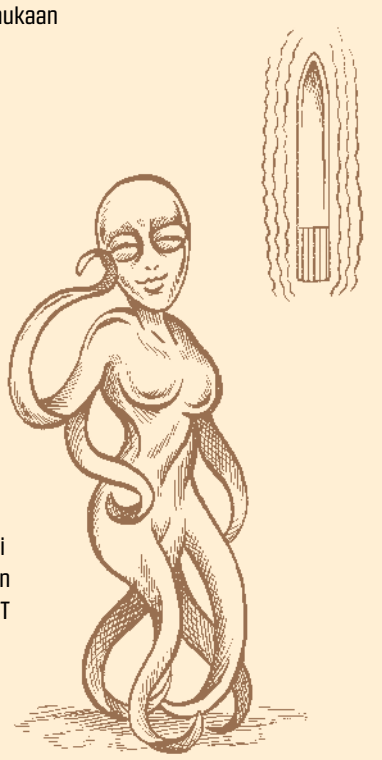

- ★ He ovat erittäin kiinnostuneita tutkimaan sinua. Juuri sinua.
- ★ Heitä tapaa usein yön pikkutunteina, hyvien kemujen jatkoilla. He ottavat yhteyttä luomalla merkitseviä katseita.
- ★ Heillä on luotaimia jokaiseen aukkoosi, mutta he kunnioittavat rajojasi ja saat ihan itse valita mitä haluat työntää ja minne.
- ★ He eivät kysy tietä kenenkään luokse, he ovat kiinnostuneita vain sinusta. Mutta todennäköisesti johtajamme ovat jo tavanneet heitä, useampaankin kertaan. Heillä ei ole viestiä ihmiskunnalle, he OVAT viesti ihmiskunnalle.
- ★ Heidän aluksensa muistuttavat kaikkein eniten meidän teknologiaamme. Kaikkien silminnäkijöiden ensimmäinen mielikuva on kuulemma Saturn V -kantoraketti.

PUNAISET

- ★ Eivät ole niinkään kiinnostuneet tutkimaan universumia kuin kertomaan sille mitä sen pitää olla. Ennen tutkimus-retkeä he laativat aina tarkan suunnitelman siitä mitä määränpäästä tullaan löytämään.
- ★ Heitä näkyy enää harvemmin ja harvemmin. Maapallo kansoineen on heistä ärsyttävällä tavalla liian monimutkainen.
- ★ Heidän anaaliluotaimensa ei toimi ja on liian iso takapuoleen. Se ei kuitenkaan estä heitä laittamasta sitä sinne.
- ★ Kun he kysyvät tietä teidän johtajienne luo, he ovat todennäköisesti tosissaan. Kartat, jotka komitea on laatinut etukäteen heidän kotiplaneetallaan, eivät yleensä juurikaan kuvasta oikeaa maantiedettä. Mutta heitä ei missään nimessä kannata johdattaa minkään päättäjän puheille! Heillä ei ole viestiä ihmiskunnalle, he haluavat kertoa meille minkälainen ihmiskunta on.
- ★ Heidän aluksensa muistuttavat silminnäkijöiden mukaan viisisakaraista geometrista kuviota.

SINISET

- ★ Näiden olentojen tiede perustuu ilmeisesti kokonaan magiaan ja alkemiaan.
- ★ Heitä näkee useimmiten sunnuntaiaamuisin, kun haluaisit nukkua pitkään eikä olosi ole paras mahdollinen.
- ★ He eivät millään muotoa ole tungettelevia, mutta smurffaavat kyllä smurffinsa smurffiisi, jos smurffaat heitä smurffisti.
- ★ He eivät halua tavata meidän johtajiamme, heillä on yksi omasta takaa ja se riittää heille, kiitosta vaan! Heillä on viesti ihmiskunnalle, mutta kielellisistä vaikeuksista johtuen kukaan ei ymmärrä mikä se on.
- ★ Nämä humanoidit saattavat olla jopa kotoisin tämän maapallomme kaukaisesta kolkasta ja he käyttävät kurkia kiitääkseen ilmojen halki. He ilmeisesti asuvat sienien sisällä, mikä saattaa selittää osan kommunikoinnin vaikeuksista.

PH

Lady Alician tutkimuksia

JÄLLEENNÄKEMINEN AVARUUSLAIVASSA

EMMANUEL ARSÉ

Minun oli pakko myöntää, että kaipasin kamarineitoni Jessopin apua pelastauduttuani lady Bumsboroughin ”syystanssiaisten” humusta puutarhan pimeyteen korjaamaan asuni epäjärjestystä. Jessop olisi osannut käden käänteessä ratkaista mekkooni ilmestyneen ongelman, jollaisia sir Peterin kaltaiset yli-ikäiset tomppelit voivat saada aikaan hiljaisissa kirjastohuoneissa, joihin kunniallinen neito on pistäytynyt hengähtämään.

Mutta Jessop ei ollut mukana tällä matkalla Bumsboroughiin. Olin komentanut hänet jäämään viikonlopuksi kotiin organisoimaan liinavaatekomeron uudestaan rangaistukseksi siitä, että tapasin hänet lukemasta *Stupendous Space Adventures* -lehteä. On täysin sopimatonta, että kunniallisen talouden kamarineito käyttää aikaansa tuollaisten lukemistojen parissa – olkoonkin että olin henkilökohtaisesti pyytänyt, että hän ottaisi yhteyttä asiamieheen ja tilaisi tuon lehden minulle – ja ilmeilee samalla niin kuin kyse olisi vähä-älyisille suunnatusta julkaisusta.

Olin siis yksin ongelmieni kanssa, vaikkakin tyytyväinen sillä minut Bumsboroughiin tuonut työtehtävä oli ratkaistu. Saatoin raportoida, että sir Peter olisi mitä mainiointa avioliittoainesta asiakkaalleni, joka jääköön nimeämättä. Sir Peterin ilmi tullut taipumus käpälöidä kaikkia mekossa kulkevia avaisi aloitekykyiselle vaimolle kaikenkaltaisia mahdollisuuksia.

Avaamisesta puheen ollen Sir Peterin kädet olivat pahanlaisesti jumiuttaneet mekkoni vetoketjun, tuon modernin paholaisen, jonka olin Madame Haute-Bois’n suosituksesta antanut asentaa tanssiaisvaatteeseeni, vaikka Jessop – muistin asian nyt – oli varoittanut sen käytön hankaluudesta. Kun käytävältä kuului kirjastoa lähestyviä ääniä, minun oli ollut pakko paeta Sir Peterin käsistä ranskalaisten ovien kautta puutarhaan mekko epäjärjestyksessä ja vetoketju juuttuneena. Puutarhan ongelmana oli, että tuon paholaisen keksinnön korjaamiseen ei ollut muuta valaistusta kuin tähdet. Ne tosin loistivat oudon kirkkaina tänä iltana, kuin ilkkuen yrityksilleni kiskoa vetoketjua kädet hankalasti niskani takana. Asentoni tosiaan helpotti taivaankannen tarkkailua. Ja silloin näin jotain eriskummallista. Yksi tähdistä näytti kasvavan. Mikä sellaisen mahtaisi saada aikaan? Stupendous Space Adventuresissa tähdet räjähtivät toisinaan ja Rocket Randy pelasti neitoja niiden lieskoista. Tähti tosiaan paisui ja sen loiste alkoi valaista puutarhaa jo siihen malliin, että pelkäsin erottuvani liiankin hyvin. Olin tähteä ihmetellessäni kiskonut mekon kokonaan yltäni, sillä päättelin sen olevan joka tapauksessa paras tapa yrittää ratkaista ongelma. Mutta nyt seisoin valokeilassa silkassa Eevan asussa, läpikuultavassa alushameessani. Samassa tapahtui kaksi keskenään vaikeasti yhteensovitettavaa asiaa: valo leimahti häikäisevän kirkkaaksi ja kaikki pimeni.

Havahduin hereille samassa kirkkaassa valonloisteessa, joka oli niin voimakas, että minun oli suljettava silmäni saman tien. Ensin ajattelin pyörtyneeni sir Peterin käsivarsille, sillä makasin jossain pehmeässä, ehkä sohvalla. Sitten muistin olleeni puutarhassa, mutta yön viileys oli poissa eikä selkäni alla todellakaan ollut lady Bumsboroughin palkintonurmi. Olin myös täysin alaston, minkä vuoksi tunsin kiitollisuutta siitä, että minut oli ilmeisesti siirretty puutarhasta jonnekin toisaalle.

Raotin silmiäni varovasti ja huomasin niiden tottuvan kirkkauteen nopeasti. Makasin jonkinlaisella sängyllä, valaistulla alueella, joka näytti päättyvän muutaman metrin päässä lasiseinään. Annoin katseeni kiertää. Lasiseinä muodosti puolikaaren vuoteeni takana olevan seinän kanssa ja sulki minut ja vieressäni samassa sängyssä makaavan alastoman miehen kuin valtavaan kultakalamaljaan.

Vieressäni makasi tosiaan alaston mies.

Alaston mies, joka hipelöi miehistä jötkyläänsä. Se nytkähteli laiskasti.

Äkkiä tunnistin tuon anatomisen yksityiskohdan! Annoin katseeni liukua ylöspäin elimeen kuuluvaa mieskehoa ja huomasin sen loppuvan päähän, jonka omistaja ei voinut olla kukaan muu kuin – ”Sir Eugen Dullborough!” kiljahdin. ”Ihastuttavaa”, sir Eugen sanoi tarkoittamatta tavun puolikastakaan, ”tavata teidät jälleen, lady Alicia.”

Minun täytyy hiukan valistaa lukijoita, jotka hyppäävät mukaan seikkailuihini tämän tarinan kohdalla. Tunsimme nimittäin toisemme Sir Eugenin kanssa paremmin kuin kenenkään naisen ja miehen on terveellistä tuntea. En mene yksityiskohtiin, mutta vietin taannoin Sir Eugenin kanssa kuusi viikkoa kahdestaan yhdelle ihmiselle tarkoitetussa pienen pienessä avaruuskapselissa – alastomana. Saatoin vieläkin tuntea vasten takamuksiani Sir Eugenin – muisto sai minut värähtämään ja punan nousemaan poskilleni.

”Missä oikein olemme?” kysyin saadakseni muuta mietittävää.

”Avaruuslaivassa, joka kuuluu rungien mahtavalle rodulle. Sen verran olen saanut selville. Olen maannut tässä ainakin viikon päivät ja –” sir Eugen vaikeni. Oli selvää, mitä sir Eugen oli tehnyt yksinollessaan.

”Rungit? Keitä he ovat?”

”Menkää katsomaan. Heitä voi erottaa hämärässä tuon lasin toisella puolen.”

Nousin vuoteelta ja astelin lasiseinän luo. Kun silmäni hetken kuluttua tottuivat lasin takana vallitsevaan hämärään, aloin erottaa siellä ihmismuotoisia hahmoja. Yksi tuntui huomaavan minut ja kääntyi kohti. Olento oli melkein seitsemän jalkaa pitkä, hoikkaraajainen ja alaston.

Ja sillä oli kolme silmää.

Ja kyse oli miespuolisesta henkilöstä. Olennon jalkojen välissä oleva pötkylä hypähti ylöspäin heti, kun sen kolme silmää kohtasivat katseeni ja liukuivat sitten alemmas. Samassa olento tarrasi käsillään pötkyläänsä ja alkoi tehdä kiivasta liikettä – näky, johon sir Eugen oli minut vastentahtoisesti totuttanut aiemman seikkailumme aikana.

Peräännyin lasin luota ja käännyin sir Eugenia kohti. Joka harrasti samaa nytkytystä kuin olento lasin tuolla puolen.

Eikö täällä avaruudessa kukaan tehnyt mitään muuta?! Sir Eugenin ahnaasta katseesta päätellen toimin innoituksena hänen harrastukseensa, mutta en tuntenut itseäni hiukkaakaan imarrelluksi.

”Voisitteko lopettaa tuon?” kysyin niin kohteliaasti kuin pystyin.

Sir Eugen keskeytti nytkytyksensä.

”Enköhän. Mutta minun on kerrottava teille jotain, mitä ette ehkä halua kuulla.”

Katselin ympärilleni. Olimme lasikopissa, jossa ei ollut pakoreittiä. Sängyn lisäksi huoneen lattialla oli muutamia tyynyjä. Sängyn päätyä vasten olevalla kiinteällä seinällä oli pieni oveton kylpyhuone. Vetäydyin sinne.

”Kuulette kyllä ääneni sinnekin. Kerron tämän nyt, että tiedätte mistä on kysymys.”

”Rungit ovat kertoneet minulle hyvin avoimesti suunnitelmistaan jonkinlaisen radion avulla. Sen ääni kuuluu katosta silloin kun heillä on asiaa. Rungit ovat tulleet luoksemme oppiakseen... rakkauden taitoja, tai oikeammin sukupuolisen nautinnon taitoja.

He ovat itse kadottaneet ne vuosituhansia sitten. Olen jo opettanut heille kannattamani itseriittoisen tyydytyksen tärkeimmät muodot. Kuten ehkä huomasitte.”

Vilkaisin ulos kylpyhuoneesta. Nyt lasiseinän takainen hämärä tila näytti olevan täynnä rungeja. He kaikki nytkyttivät elimiään tahdissa, jonka sir Eugen näytti määräävän. Hän oli aloittanut uudelleen.

En kestänyt näkyä vaan saatoin hiukan pyörtyä.

Havahduin hetken kuluttua siihen, että sir Eugen nosti minut sänkyyn. Pyörtyminen antoi minulle aikaa hetken sulatella näkemääni ja kuulemaani.

Voihkaisin.

”Rungit eivät jostain syystä tyydy itseriittoiseen käytännön rakkauteen”, sir Eugen jatkoi pettyneen kuuloisena. ”He haluavat tietää ja osata enemmän. Jos oikein ymmärsin, he eivät ole olleet tekemisissä lajinsa naispuolisten yksilöiden kanssa sitten – no, sen aikakauden, jolloin he hukkasivat rakkauden taitonsa. Itse asiassa he ovat jatkuvassa sodassa tämän runggaksi kutsumansa toisen rodun kanssa, joka tarkkaan ottaen koostuu kokonaisuudessaan naispuolisista rungeista.”

Aivokoppani suoritti nopeita ja epämieluisia yhteenlaskutehtäviä.

”Ja sitten päätitte haettaa paikalle oman lajinne naisen voidaksenne tarjota heille jatkokurssin rakkauden taidossa”, sähähdin kiukkuisena. ”Ja te olette vielä nainut mies! Olisitte haetuttanut vaimonne tänne!”

”Mitä, en olisi voinut ikinä alistaa siveäluontoista vaimoani tällaiselle koettelemukselle! En pystynyt kuvittelemaan tähän tehtävään ketään toista naista kuin teidät. Teillä ei, tuota – ja minun kokemukseni kanssanne –” sir Eugen sopersi.

Sitten hänelle ilmeisesti valkeni jotain.

”Hyvänen aika, ette kai kuvitellut, että me kaksi – juurihan sanoin, että heillä ei ole naisia – ei, minä ajattelin, että teidän katselemisenne, kun tuota – minä olen tutkinut alan kirjallisuutta laajasti ja saanut selville, että naisetkin voivat – kirjallisuudessa tämä mainitaan useasti ja kerrotaan joitakin tekniikoitakin – niin naisetkin voivat suorittaa itseriittoisen rakkauden toimintoja, ja jos näyttäisitte heille niitä, se voisi toimia ikään kuin lisäopetuksena heille. Sitten he päästäisivät meidät kotiin.”

Olin sanaton, mitä ei minulle tapahdu usein, kuten Jessop toisinaan huomauttaa.

”Haluaisitte siis, että minä –” tein joitain käsiliikkeitä, joiden arvelin liittyvän asiaan.

”Niin. Mieluusti pian. Heijariklubilla on ensi viikolla Sämpylägolfturnaus, jota en haluaisi jättää väliin.”

”Ei tule tapahtumaan”, vastasin.

”Sitten olemme rungien vankina, kunnes kuolemme.”

Sekään ei vaikuttanut mielyttävältä suunnitelmalta. Saattaisin toki alkaa viihtyä pienessä lasikoppikodissamme, mutta sir Eugenin ja hänen harrastuksensa jatkuva läsnäolo ei luvannut hyvää tulevaisuudelta.

Miksi aina, kun kävin avaruudessa, jouduin kohtaamaan sir Eugenin ja hänen harrastuksensa? Olen ymmärtänyt, että avaruuden pitäisi olla tavattoman suurikokoinen paikka, joten kaiken järjen mukaan olisin voinut päätyä muuallekin kuin suljettuun koppiin sir Eugenin kanssa. Jälleen.

”Meidän on saatava apua. Minun pitää saada Jessop tänne.”

”Kuka hän on? Jokin kenraaleistamme? Vai – onko hän yksi niistä Oxfordin älypäistä, astronomeista?”

”Kamarineitoni.”

Koska olen toiminnan tyttöjä, nousin reippaasti vuoteelta ja kävelin suoraan kohti lasiseinän takana nytkytteleviä rungeja. Huomasin että liikehtimiselläni oli ”toivottava” vaikutus ainakin kahteen rungiin, sillä yhtäkkiä lasiin läiskähti vihertäviä tahroja. Onneksi ne jäivät ulkopuolelle.

Hakkasin kämmentäni lasiin.

”Hei, rungit! Noutakaa tänne kamarineitoni Jessop. Tarvitsen häntä – jotta voitte saada sen mitä nyt haluattekin!”

Sitten käännyin ja palasin sir Eugenin luo. Tämä ei ollut pitänyt käsiään irti ”harrastuksestaan”.

Tuhahdin ja laskeuduin hänen viereensä.

”Meillä on jo yksi lajinne naaras, te ladyalicia. Te saatte riittää.” Ääni tosiaan kuului katosta, ja se oli yhtä tunkkainen kuin sir Eugenin vinkuva nasaali.

Meillä ei ollut toivoa. Minua nukutti, käänsin sir Eugenille selkäni ja yritin olla piittaamatta hänen kiihtyvästä tuhinastaan. Se päättyi pian urahdukseen ja tunsin, kuinka takamukselleni lennähti jotain tahmeaa. Sitä säestivät pienet plätsähdykset lasiseinän suunnalta.

Minulla ei ollut toivoa.

Seuraava päivä sujui jotenkuten. Saimme kolme kertaa päivässä aterian, jonkinlaisia erimakuisia ja -värisiä palleroita. Ateria toimitettiin pienestä luukusta, joka oli samalla umpiseinällä kuin kylpyhuone. Sitä kautta ei mahtunut pakenemaan.

Sir Eugen yritti maanitella minua ryhtymään rungien opettajaksi ”naispuolisen itseriittoisen rakkauden taidossa”. En nähnyt siinä mieltä, saati että siveellisyyteni olisi antanut myöden moiseen. Sir Eugen yritti kyllä tehdä minulle selkoa siitä, miten minun tuli menetellä, mutta kiihtyi aina itse niin paljon puheistaan, että pakenin kylpyhuoneeseen ja jätin hänet tarjoamaan näytöksen rungeille. Nämä olivat kyllä kiinnostuneita minusta. En oikein voinut keskittyä – no, olemaan, kun jatkuvasti vähintään muutama rungi tuijotti minua itseään nytkytellen.

Tilanne alkoi käydä sietämättömäksi.

”Maan nainen. Esitelkää meille taitojanne!” Rungien nasaaliääni kuului katosta tasaisin väliajoin.

En suostunut.

”Tuokaa tänne ensin Jessop!” huusin vastaukseksi.

Seuraavana päivänä sain jonkinlaisen vastauksen anomukseeni.

”Voitte puhua Jessopin kanssa. Mutta sitten teidän on suostuttava esittelemään taitojanne, ladyalicia.”

”Tietysti!” lupasin. Nämä rungit eivät osanneet edes kiristää kunnolla. Jostain syystä sir Eugen voihkaisi.

”Ladyalicia, olette nyt solminut sopimuksen rungien rakkaudenetsintälaivaston kanssa. Sopimuksen rikkomisesta seuraa kotikaupunkinne tuho Y-säteillä”, rungien ääni sanoi katosta.

”Unohdin sanoa, että näiden kanssa ei kannata neuvotella sopimuksia”, sir Eugen mutisi.

Jessopin täytyisi keksiä jotain pian! Muuten minun pitäisi hiplailla itseäni näiden avaruushyypiöiden edessä tai sitten Lontoo tuhoutuisi.

”Nyt. Antakaa minun puhua Jessopille. Älkääkä kuunnelko mitä sanomme, ne ovat salaisuuksia!”

”Voimme olla kuuntelematta, jos tarjoatte sireugenin kanssa meille myös yhteisopetusta.”

”Miten vaan!” ärähdin turhautuneena. Jessop järjestäisi meidät ulos ennen kuin mitään tapahtuisi.

Huoneen katosta kuului hurinaa. Sitten Jessopin heleä ääni kajahti kaikkialla ympärillä.

”Lady Alicia Grandemountin residenssi, ylikamarineito V. A. Jessop puhelimessa.”

Rungit ilmeisesti soittivat Jessopille puhelimella. Minun oli pitänyt huomauttaa Jessopia tuosta ylikamarineidon tittelistä, jonka hän oli omaksunut sen jälkeen kun sai ”alaisekseen” lordi Humpyvillen robottivaimosta rakentamansa keittiöapulaisen. Mutta nyt ei ollut hyvä hetki ojentaa häntä.

”Jessop! Teidän täytyy auttaa meitä, olemme sir Eugenin kanssa vankina täällä avaruuslaivassa, ja meidän pitäisi –” Selitin tilanteen nopeasti Jessopille. Kamarineitoni kunniaksi on sanottava, että hän kysyi vain muutaman tarkentavan kysymyksen eikä lainkaan hämmästellyt erityislaatuista ahdinkoani. Aivan kuin tämä ei olennaisesti poikkeaisi niistä maanpäällisemmistä vaikeuksista, joista kamarineidon piti pelastaa elämästään asianmukaisesti nauttiva lady.

”Sir Eugen, olen ymmärtänyt eräistä kuulemistani huhuista, että teillä olisi jälleen valmiina lentokelpoinen, rakettimoottorilla toimiva avaruusalus?” Jessop kysyi.

”Pitää paikkansa. Rakensin sellaisen, kun minusta tuntui, että Venuksen kuningatar ei aivan ymmärtänyt filosofiaani, ja ajattelin jos matkustaisin takaisin hänen luokseen ja vakuuttaisin –”

”Selvä, tuo varmaan riittää”, katkaisin sir Eugenin selittelyn. Rakkaalla ystävälläni, sir Eugenin vaimolla lady Emmalla olisi saattanut olla jotain sanottavaa miehensä hankkeeseen. Mutta toisaalta uusi matka Venukseen olisi varmaankin pitänyt sir Eugenin pitkän aikaa poissa sotkemasta kauden pääjuhlia ja iltavastaanottoja. Se olisi varmasti ollut parempi ratkaisu Emman mielestä.

”Jessop, saatte varmasti lainata sir Eugenin rakettia. Pystyisittekö hakemaan meidät pois täältä?”

Langan – tai miten rungit nyt sitten olivatkaan yhdistäneet meidät huoneistoni puhelimeen – toisessa päässä oli hetken hiljaista.

”Onnistuu, milady. Mutta tarvitsemme jonkinlaisen harhautuksen. Mietin asiaa.”

”Pian, Jessop. Pahaa pelkään, että minun – ja minun ja sir Eugenin... jollette tule heti.”

”Valitan, milady. Lähden heti kohti Dullborough Hallia, mutta väistämättä tähän menee melkein viikko.”

Voihkaisin.

”Kai ehditte ennen ensi viikon lauantaita?”

”Uskon niin, sir.”

”Hyvä. Sämpylägolfturnaus on silloin.”

”Älkää välittäkö tuosta, Jessop. Onko mitenkään mahdollista, että voisimme välttää – enempien myönnytysten antamista rungeille.”

Toisessa päässä oli jälleen hiljaista.

”Pahaa pelkään, että se ei onnistu. Pitäkää heidät tyytyväisinä. Mutta tein tässä samalla joitain laskelmia. Jos voitte viivyttää väistämätöntä perjantai-iltapäivään kello 15, saatan ehtiä paikalle siten, että yhteisesityksenne sir Eugenin kanssa jää lyhyeksi.”

”Se saattaa muutenkin jäädä lyhyeksi”, sanoin ja mulkaisin sir Eugenia.

”Mutta – ellette pahastu milady, mielestäni teidän kahden on kuitenkin ryhdyttävä näytökseenne. Se toimii harhautuksena saapumiselleni ja – voi myös luoda tarpeellisen harhautuksen pakoamme varten.”

”Miten? Mehän olisimme heidän huomionsa keskipiste.”

”Yritän järjestää rungeille jotain muuta tekemistä. Eivät he muuten päästä teitä koskaan

Tieteispuujalkoja

Erään naisen hajuaisti ei oikein toiminut. Kyseessä oli Mia – hyposmia.

★

Fyysikkojen tutkimusryhmä oli pahassa pulassa projektinsa kanssa. He miettivät kuumeisesti, miten saisivat puhuttua itsensä pois ongelmista. Yhtäkkiä eräs ehdotti pomolle: ”Kimmo syytä kimmosyytä.”

★

Fyysikkoa toppuuteltiin: ”Nyt Kimmo joku raja. Vähintään kimmoraja.”

★

Ortopedi mietti päivät pitkät vain Miaa – osteonomiaa.

★

Majava opiskeli kardiologiaa. Sen alaa oli patofysiologiset menetelmät.

★

Päivistä pitämätön fyysikko kertoi: ”Tykkään öistä – lieriöistä – kylmälieriöistä.

★

Kemia on alana terminen – joskus jopa eksoterminen.

★

Kivistä kiinnostuneet kultistit ovat mieltyneet riittiin – dioriittiin.

Maailmasta katosi kokonainen kivilaji. Asiantuntijan mukaan se oli viimeinen niitti – plutoniitti.

★

Eräs karbonaattimineraali järjesti tapaamisen toisille karbonaattimineraaleille. Kutsunimeksi tuli miitti – dolomiitti.

★

Tilastotieteilijä oli alkoholisoitunut sekä mieltynyt erääseen juomatyyppiin. Hänellä oli aina vain mielessä gini-kerroin.

★

Hiiliatomilla oli pieni parisuhdekriisi, se ei osannut päättää sitoutuisiko yksinkertaisella kovalenttisella sidoksella, kaksoissidoksella vai kolmoissidoksella.

★

Epäonnekkaan kemian opiskelijan päivät päätti asetoni.

★

Etyyni onnistui huijaamaan. Ei se mikään tyyni ollut, vaan suorastaan räjähtävä.

★

En vietä enää yhtäkään iltaa anionin kanssa – se on niin negatiivisesti varautunut.

SN

pois", Jessop sanoi, ja sitten yhteys katkesi.

"Riittää. Nyt voitte esitellä meille taitojanne, ladyalicia", rungien ääni sanoi.

Pyysin sentään hetken armoa, jotta voisin järjestää ajatukseni näytöstä varten. Pystyisinkö jotenkin huijaamaan avaruusmuukalaisia? Vetäydyin kylpyhuoneeseen miettimään. Otin samalla rentouttavan kylvyn, sillä tunsin itseni likaiseksi pelkästä "näytöksen" ajatuksestakin.

Olin lillunut lämpimässä vedessä tuskin tuntiakaan, kun rungien ääni havahdutti minut.

"Y-säteemme ovat jo ladattuina ja suunnattuina Lontooseen! Tulkaa antamaan näytös, tai käynnistämme säteet!"

Suoraan sanoen kylvyssä oli ollut niin rentouttavaa, että en ollut muistanut miettiä nokkelaa juonta rungien jujuttamiseksi.

Huokaisten nousin ylös ja kuivailin itseni. Huoneessa oli iso peili ja vilkaisin siitä itseäni. En ollut täysin kelvotonta katseltavaa, vaikka itse sanoinkin. Huoneen ilma tuntui viileältä lämpimän kylvyn jälkeen ja se sai nännini nöpöttämään somasti. Koskettelin niitä hiukan, eikä se tuntunut pahalta. Itse asiassa jos –

"Pitäkää kiirettä, Maan nainen. Odotamme kaikki malttamattomina."

Astuin ulos kylpyhuoneesta. Lasin takana tungeksi varmaan koko avaruuslaivan miehistö. Hyvä, Jessopin suunnittelema harhautus toimisi aikanaan varmasti.

Aiheutin esiin astuessani selvästi näkyvän värähdyksen joukossa, ja kädet alkoivat vatkata keskivartalon ulokkeita. Vasta nyt huomasin, että siellä missä ihmismiehillä oli kaksi palluraa, näillä rungiotuksilla oli kolme. Ei ihme, että ruiskaukset lasiseinille olivat niin voimallisia.

Sir Eugen oli nukahtanut sängylle käsi haaroissaan. Työnsin häntä hiukan syrjään, kohentelin tyynyjä niskani takana ja yritin muistella jotain sir Eugenin tekniikoista. Valitettavasti kuulin vain sir Eugenin huohotuksen mielessäni.

No, ehkä se ei ole vaikeaa. Minulla on ollut elämässäni – monesti hiukan tahtomattani – kaikenlaisia kokemuksia intiimeistä yhteyksistä, mutta kasvatukseni saati rakas opinahjoni St. Hildegarden Tyttöjen Valmistava Koulu eivät olleet valmistaneet minua mihinkään tällaiseen. Olin toki perehtynyt muun muassa rva Chastevillen klassisen teoksen *Onnellinen ja siveä avioelämä* yhteenliimattuihin sivuihin, mutta siellä kerrottiin vain, että Luonto ja Rakas Aviomiehesi kyllä selvittäisivät tarpeelliset asiat, eikä kunniallisen neidon tulisi välittää yksityiskohdista.

Jotain tehdäkseni avasin jalkani levälleen, oletin että se kuuluisi asiaan. Sänky oli valitettavasti sen verran kapea, että jouduin asettamaan toisen jalkani sir Eugenin jalkojen päälle. Mies kuorsasi yhä. Ihan hyvä, en olisi ehkä kestänyt hänen katsettaan, saati mahdollisia "ohjeistuksiaan".

Vein varovasti käteni jalkoväliini ja tunnustelin. Jospa vain vähän sivelisin tästä päältä? Eiväthän rungit tiedä mitään siitä, miten – enkä tietenkään tiennyt minäkään, jos sir Eugenin selostuksia ei oteta huomioon. Ne muutenkin olivat kuulostaneet pikemminkin jonkin hänen rakettimoottorinsa osan säätämiseltä kuin luvattoman nautinnon etsimiseltä.

Silittelin siis pehmoista karvoitusta haarojeni kummulla. Se toi äkkiä mieleeni muiston nuorista ja viattomista ajoistani St. Hildegarden Tyttöjen Valmistavan Koulun makuusalissa. Mieleeni palasi yö yhdessä peiton alla rakkaan ystäväni Margaretin kanssa. Olimme lukeneet ranskalaista kirjallisuutta, jota olin onnistunut hankkimaan kirjaston lukitusta kaapista. Meille oli tullut kuuma ja yöpaitoja oli pitänyt nostaa ja me olimme silitelleet toistemme – Kaikenlaisia unohtuneita muistikuvia tulvi mieleeni samalla kun puolihuolimattomasti silittelin itseäni.

Margaretin sormi oli – olin äkkiä jotenkin kostea sieltä ja oma sormeni löysi kaikenlaisia poimuja, joiden sisältä löysin paikan, jonka hierominen tuntui erityisen mukavalta.

Margaret oli koskettanut sitä samaa paikkaa öisessä makuusalissa peiton alla, monta kertaa, ja minäkin olin vienyt käteni hänen jalkojensa väliin, ja hän oli levittänyt reisiään, jotta olisin päässyt paremmin, ja sitten hän oli alkanut huohottaa.

Huomasin huohottavani, mutta en aivan yksin. Sir Eugen oli herännyt ja nytkytti itseään katse suunnattuna jalkoväliini.

Jähmetyin paikalleni.

"Ja-jatkakaa. Muistakaa Lontoota!" Sir Eugen huohotti.

Minulla ei ollut muuta mahdollisuutta. Jatkoin ja hetken kuluttua muistin, kuinka olin painanut kasvoni Margaretin rintoja vasten, kun hänen yöpaitansa oli noussut ihan ylös. Se oli saanut Margaretin hieromaan hyvää paikkaani entistä kovempaa ja ihan kuin luonnostaan minäkin olin kiihdyttänyt tahtia. Margaretin rintojen muistelu sai toisen käteni hakeutumaan vasemmalle rinnalleni. Puristelin nänniä varovasti. Se tuntui tosiaan hyvältä.

Muistelin kuinka olin hieronut kasvojani Margaretin paljaisiin rintoihin ja sitten napannut toisen nänneistä suuhuni, ihan koska se tuntui hauskalta ajatukselta. Imeskelin sitä hetken, hieroin Margaretia, joka alkoi väänteleh tiä niin että oli pudota sängystä, ja ajattelin voisiko joku herätä tähän – ja sitten Margaret oli yhtäkkiä vääntänyt selkänsä kaarelle, kiljaissut ja tosiaan tipahtanut sängystä.

Valvojaoppilas oli herännyt salamana, sytyttänyt valot, ja Margaret oli ollut lattialla sänkyjemme välissä. "Rotta!" hän oli kiljaissut. Hän oli jo nuorena neuvokas. Ei ihme, että hänestä myöhemmin tuli jonkinlainen ulkoministeriön salaisiin erikoistehtäviin tarkoitettu sihteeri.

Sitten me kaikki kiljuimme rottaa, eikä kukaan huomannut mitään erikoista tapahtuneen hetkeä aiemmin. Olin itsekin unohtanut koko tapauksen, sillä inhoan rottia.

Margaret oli kyllä ollut suloinen! Muisto hänestä kuumotti yhä. Hieroin hyvää paikkaani, olin nyt aivan märkä sieltä ja puristelin rintaani. Ajatukseni vaeltelivat Margaretissa – mitä olisi tapahtunut, jos se olisikin ollut Margaret, joka olisi tarttunut minua punaisilla, täyteläisillä huulillaan nännistä ja suudellut, imenyt. Huohotus täytti pienen huoneemme, en enää piitannut sir Eugenista enkä nytkyttelevistä rungeista – heidän äänensä rohisi katon radiosta – vaan kuvittelin kuinka Margaret makaisi päälläni, kätensä haaroissani ja ihanat huulensa rinnallani –

Ja sitten silmissäni leiskui kuin Ascotin ilotulitusnäytöksessä, hermostolliset johtimeni vääntyivät solmuun ja minun oli pakko kiljaista varsin epäladymaisesti! Lysähdin voipuneena vuoteelle.

"Uurgg-hhh", sanoi sir Eugen, ja tuttu tahmea läiskähdys lennähti paljaalle vatsalleni.

Spläts-splät-spläts-spläts kuului lasiseinältä, kun rungit saivat nytkyttelynsä loppumaan.

Meillä oli kaksi ongelmaa. Rungit halusivat yhteisnäytöksemme mahdollisimman pian. Meidän taas piti odottaa ensi viikkoon. Ja lisäksi meidän pitäisi onnistua ajoittamaan näytöksemme siten, että se toimisi harhautuksena, kun Jessop saapuisi.

Rungit kyllä kertoivat meille kellonajan Lontoossa aina kun pyysimme sitä. Mutta heitä varmaan epäilyttäisi, jos kysyisimme perjantaina kelloa vähän väliä. Oli parempi pyytää heiltä omaa ajannäyttäjää. Neuvottelimme uuden sopimuksen, johon kuului kello ja se, että pitäisin esitelmiä naisellisista viettelyksen keinoista useana päivänä ennen varsinaista näytöstä. Emme saaneet kelloa vastineeksi esitelmistä, vaan rungit mieluummin antoivat meille kellon ja pakottivat minut pitämään esitelmät, tai he tuhoaisivat Y-säteillä Lontoon lisäksi Pariisin, New Yorkin ja joukon itämaisia kaupunkeja, joista osasta en ollut koskaan kuullutkaan, mutta kaipa ne olivat merkittäviä.

Aloin siis pitää improvisoituja esitelmiä naisellisista viettelyksen keinoista. Eli käytännössä luennoin viisi päivää muodin viimeaikaisista käänteistä siten kuin ne oli otettu vastaan Lontoon seurapiireissä. Huomasin kyllä, että yleisöni ei ollut aivan yhtä kiinnostunut aiheesta kuin minä, mutta kun luennoin liikuskellen hitaasti, raukein askelin ja välillä kumarruin, kun esittelin hameenhelmojen ajateltua pituutta, takamus lasiseinään päin, he jaksoivat kuunnella. Ajoittaiset plätsähdykset lasiin kertoivat omaa kieltään heidän kiinnostuksestaan. No, itsehän valitsevat mitä haluavat oppia.

Saatatte ehkä hämmästellä, miten minun kaltaiseni integriteetistään huolehtiva nuori lady oli ryhtynyt keikistelemään alastomana ulkoavaruuden miehenpuolien edessä. Mielestäni tässä ei ollut erityisen suurta ihmettä. Olin jo tottunut ajatukseen, että avaruusseikkailu tarkoitti ahtautumista puutteellisen kokoiseen tilaan alastomana sir Eugen Dullboroughin kanssa, sillä sellaista se oli ollut viime kerrallakin. Lisäksi tässä avaruuslaivassa ei taidettu tuntea koko vaatetuksen käsitettä, mikä kieltämättä antoi minulle mahdollisuuden pidentää muotiesitelmiäni tarpeellisilla selityksillä.

Ensimmäisen esitelmäpäiväni päätteeksi yritin rentoutua iltapalleroateriallamme. Huomasin kuitenkin, että päivällisseurani murjotti ja tökki rungeille ominaisella syömätikulla palleroitaan. Ne olivat munuaispiiraan makuisia, ja kuvittelin, että se olisi piristänyt sir Eugenin mielialaa, sillä munuaispiiraat olivat käsittääkseni hänen lempiruokaansa.

Mutta ei. Hän puhahteli happamana. Kun olin tarpeeksi monta kertaa vilkaissut häntä kysyvästi, sitten kysellyt mikä vaivaa ja lopuksi uhkaillut, että kerron rungeille, että he voivat yhtä hyvin käräyttää Lontoon etc., sillä en aio ryhtyä "esityksiin" tuollaisen hapannaamaisen vesipäästäisen kanssa, hän vihdoin kertoi murheensa.

"Me olemme tuhoon tuomittuja. En voi ymmärtää, miksi suostuin ylipäätään tähän niin sanottuun suunnitelmaanne. Se ei tule toimimaan. Rakettini on säädetty lentämään Venukseen. Se pitäisi muuttaa vapaasti ohjattavaksi, eihän Jessop muuten pääse tänne. Ja kuka sen tekee? Pääinsinöörini voisi pystyä siihen, mutta miksi hän ryhtyisi hommiin jonkin satunnaisen kamarineidon pyynnöstä?"

"Jessop osaa laittaa rakettinne kuntoon, vaikka yksinkin!" tokaisin valaakseni tuohon mörökölliin hiukan optimismia, josta brittiläinen rotumme yleensä tunnetaan.

"Mitä laitteita hän muka on korjannut aikaisemmin?"

"Hän sai leivänpaahtimeni paahtamaan taas. Aivan täydellisiä leipiä", vastasin. En voinut kertoa robottikeittiöapulaisesta, se olisi johtanut aivan liian pitkiin ja kiusallisiin selityksiin. Sir Eugen pyöritteli silmiään. Minun teki mieleni läpsäistä häntä, mutta ajattelin pitää välimme sydämellisinä.

TT

LENNON-OPETTAJAKSI

Marciium Antinoin Akatemiaan?

★★★ HAKU AUKI NYT! ★★★

Voisiko sinustakin tulla lennonopettaja? Haemme nyt useita henkilöitä opettajiksi läntisen Narotangun arvostetuimpaan lentoakatemiaan!

Lajilla ei ole väliä, kunhan sinulta löytyy voimassa oleva STPL-lentolupakirja. Lisäksi sinulla on suoritettuna Yhdistyneiden Galaksien hyväksymä liikenneopettajalupa, esimerkiksi UGSPT(P-B)-1 tai UGSP(P-D)-2, minimissään 10 000 tunnin lentokokemus josta ainakin 1/3 aluksen päällikkönä minimissään E-luokan kuljetusaluksilla sekä S-luokan tukialuksilla. Kokemus muiden luokkien kuljetus- ja tukialusten lentämisestä katsotaan eduksesi, kuten myös voimassa oleva hyppyporttilupakirja. Odotamme sinulta simulaatioteknologian tuntemusta ja osaamista.

Etsimme hakijoiltamme ammattimaista otetta ja hyvää asennetta työntekoon sekä ongelmanratkaisu- ja paineensietokykyä. Hyvästä ryhdistä ja istumalihaksista ei ole haittaa. Tulet erinomaisesti toimeen muidenkin kuin humanoidien kanssa ja sinulla on hyvät vuorovaikutus- sekä sosiaalisest taidot.

Tarjoamme sinulle haastavan toimintaympäristön ja laaja-alaiset työtehtävät! Työsuhde on vakituinen, työtehtävät monipuolisia ja työaika joustava.

Lähetä meille vapaamuotoinen hakemus ja esittely itsestäsi!

”Ja vaikka se ihme-Jessopinne onnistuisi pääsemään tänne, suoraan sanoen en ymmärrä, mitä yksi kamarineito mahtaa kokonaista avaruusrotua vastaan.”

”Ette tunne Jessopia”, tyydyin vastaamaan.

Perjantai koitti. Rungit vaikuttivat levottomilta. He kokoontuivat hämärän huoneen toiseen laitaan. Siellä häämötti jonkinlainen lasiruutu, jossa välähteli hahmoja ja maisemia kuin liikkuvissa kuvissa ikään. Luulen että he kiistelivät jostain.

”Voisitteko aloittaa näytöksenne aikaisemmin”, rungien ääni kuului katosta, kun olimme lopettelemassa lounastamme.

Vilkaisimme toisiamme.

”Ei onnistu. Näitä asioita ei voi kiirehtiä”, sanoin asiantuntijan äänenpainoilla.

Taustalta kuului rungien oman kielen mutinaa. Sen joukosta erotin useaan kertaan sanan rungga. Olivatko rungien ikiaikaiset viholliset – eli naiset – lähestymässä? Se selittäisi kiirehtimisen ja lasiruudun tuijottelun. Se oli varmaankin jonkinlainen kaukokatselulaite, joka oli kertonut heille tiedon vihollisten lähestymisestä.

Mielenkiintoista. Mutta en todellakaan halunnut suorittaa näytöstämme yhtään aiemmin. Se oli muutenkin alkanut epäilyttää minua. Sir Eugen oli paikkaillut tylsistymistään ahkeralla harrastuksella – olin saanut hänet suorittamaan sitä pääosin niinä tunteina, jotka vietin kylpyhuoneessa, mutta ilmeisesti hänen tapoihinsa kuului nopeat nytkytykset sekä vuoteeseen mennessä että ensimmäisenä aamulla. Olin joutunut vastaanottamaan hänen annoksiaan, vaikka olin torunut häntä ankarasti moisesta. Hän lupasi joka kerran parantaa tapansa, mutta aina kun olin nukahtamaisillani, selkääni, pakaroilleni ja kerran jopa kasvoilleni läiskähti tuota elävää nestettä.

Summa summarum: Sir Eugen oli harrastanut niin paljon, että pelkäsin hänen kuivattaneen itsensä kokonaan. Mies oli uupuneen näköinen ja hänen miehinen elimensä vaikutti kaltoinkohdellulta ja kuihtuneelta.

Kello tuli 15 ja meidän oli aloitettava. Koko rungien miehistö tuijotti meitä hievahtamatta, kun asetuimme sängylle. Emme olleet suunnitelleet yhtään, miten etenisimme. Niinpä makasimme molemmat selällämme vierekkäin tekemättä mitään. Minuutti kului.

”Aloittakaa, tai Y-säteet korventavat Batavian!”

En muistanut, oliko Batavia kruununsiirtomaita, mutta päätin että oli tai ei, ehkä batavialaisilla oli oikeus elää. Niinpä tein aloitteen. Laitoin käteni sir Eugenin jalkoväliin. Sormeni kohtasivat siellä aivan elottoman ja velton ulokkeen.

”En pysty tähän”, sir Eugen voihkaisi.

”Höpsistä. Jos minä pystyn, pystytte tekin.”

Hieroin hiukan sir Eugenin uloketta ja sainkin sen turpoamaan aavistuksen. Tulos oli kuitenkin kaukana sen normaalista terhakkuudesta.

Mieleeni tuli Margaretin huulet. Voisinkohan –

Tapani ei ole jäädä miettimään, mitä voin tehdä, tai mitä tekemisistäni seuraisi, joten kumarruin kohti sir Eugenin jalkoväliä ja nappasin hänen ulokkeensa huulieni väliin.

Vaikutus oli lähes välitön.

”Mitä –” sir Eugen ähkäisi. Hänen jöpöttimensä paisui niin että se törmäsi kitalakeeni. Otin elimen suustani ja nuolaisin sitä hiukan kielelläni. Tämä oli oikeastaan mukavaa, aivan kuin jäätelötötterön nuoleskelu Hyde Parkissa hellepäivänä.

Aloin tuntea pientä kihinää salaisissa paikoissani. Jatkoin violetin ja paisuneen ”jäätelöni” lipomista.

”J-jos jatkatte vielä hetken, näytös saattaa lopahtaa ennen kuin alkaakaan”, sir Eugen huohotti. ”Ajatelkaa Lontoota!”

Minähän olin juuri ajatellut, Hyde Parkia. Mutta ymmärsin mitä sir Eugen tarkoitti. En kuitenkaan tuntenut olevani vielä valmis ottamaan sir Eugenin asetta vastaan.

Äkkiä sain kerrassaan loistavan idean.

”Tehkää minulle samalla lailla”, ehdotin.

”En ikinä! Sehän olisi – sehän olisi –” sir Eugen soperteli.

”Höpöhöpö. Nuolette sitä kuin jäätelökulhoa. Ajatelkaa Lontoota.”

Sanojeni vahvistukseksi heittäydyin selälleni, nostin polveni ylös ja avasin jalkovälini tavalla, joka oli jossain määrin täysin vastakkainen kaikelle kasvatukselleni.

Sir Eugen mutisi tai jopa vaikersi hiukan, mutta laskeutui sitten haaroihini.

Tunsin hänen kuuman hengityksen salaisissa paikoissa ja parransänkensä raapaisevan reisieni herkkää ihoa.

Sir Eugen alkoi nuolla laiskasti. Se tuntui kyllä hyvältä, mutta koin, että minun täytyi opastaa häntä hiukan. Tartuin hellästi hänen päähänsä ja ohjailin hänet oikealle kohdalle.

”Noin. Noin. Noin”, hoin jotain sanoakseni. Näkökenttäni laidalla näin rungien nytkyttelevän niin, että koko avaruuslaiva tuntui tärisevän.

Tulin aivan märäksi sieltä ja tiesin olevani nyt valmis sir Eugenille. Mutta miksi lopettaa, kun tuntui hyvältä? Painoin sir Eugenia lähemmäs hyvää paikkaa – ja sitten silmissäni sumeni, saatoin kiljahtaa ja hytkyä hetken sängyllä kuin jonkin hermostollisen kohtauksen saanut aladobi.

”Nyt, nyt saatte tulla, jos sopii”, sain sanottua hetken kuluttua.

Sir Eugenin kunniaksi on sanottava, että hänen aseensa ei ollut laiskistunut vuoroa odotellessaan. Kuten olen saattanut aiemminkin mainita, teknisesti ottaen en ollut neitsyt ja olin jopa kokenut tuon nimenomaisen välineen tunkeiluja aikaisemmin, mutta silti minua hiukan hirvitti. Se ei käsittääkseni ollut lajissaan pienimmästä päästä.

Sir Eugen asettui jalkojeni väliin ja tarttui polviini nostaen niitä ylemmäs. Hän asetti välineensä kohtaan, josta aukeni portti salaiseen luolaani. Sen kärki tuntui oikeastaan kutkuttavalta. Odotin.

”Minä – minä en pysty tähän”, sir Eugen valitti. ”Pystyttepä”, totesin ja ohjasin sir Eugenin kädellä sisääni. Tuntiessaan sisäisen paikkani puristukseni hän tuntui vihdoin tulevan järkiinsä. Jos niin voi sanoa. Hän tarttui kiinni minuun ja aloitti takomisen, joka toi elävästi mieleen juopuneen kyläsepän.

Sir Eugen karjahteli ja hänen silmänsä kääntyivät ympäri. Kiersin jalkani hänen selkäänsä saadakseni hänet asettumaan hiukan rauhallisempaan tahtiin, mutta se tuntui vain innostavan häntä. Pian aloin kiljahdella hänen työntöjensä tahtiin, ihan vain koska en oikein voinut muutakaan. Lasiseinän tuolla puolen tuntui tapahtuvan jotain. Oliko Jessop saapunut? Mieleeni tuli, että siitä pitäisi ehkä huomauttaa sir Eugenille, mutta toisaalta en halunnut häiritä häntä.

Tunsin että uusi räjähdys lähestyi, salavihkaisesti kuin buffettipöytää lähestyvä varttuneempi markiisitar. Jokin hermostollinen sytytyslanka paloi sisälläni niin, että silmissäni välkkyi. Tartuin käsin ja jaloin sir Eugeniin, koska tuntui että muuten olisin pudonnut melko syvään, mahdollisesti pohjattomaan kuiluun, joka kuohui mitä laadukkainta Bollingeria.

Ja sitten kuitenkin putosin! Huusin merkittävästi lujempaa kuin voittaessani vedonlyönnissä, joka koski lady Cummins-Cumminsin hatun väriä – ja puristin sisäisillä lihaksillani vaistomaisesti sir Eugenin asetta. Viimeisillä voimillani käsitin, että taisin aiheuttaa laukauksen. Sir Eugen mylvi kuin villikarju, puristi minua itseään vasten ja painoi kolme viimeistä murhaavaa työntöä sisääni.

Sitten hän lysähti päälleni. Saatoin itsekin olla osittain tiedoton.

”Anteeksi, sir. Voisitteko siirtyä hieman, minulla on asiaa lady Alicialle”, Jessopin kultainen heleä ääni sanoi.

Oli kulunut pari sekuntia tai vuosimiljoona. Avasin silmäni ja siinä Jessop tosiaan häämötti taustalla. Näkökenttäni täytti melkein kokonaan sir Eugenin päälleni lysähtänyt yläpuolinen osa.

”Milady, meidän on poistuttava pian”, Jessop hoputti. Hän auttoi minua työntämään sir

Oletko haaveillut lentämisestä Narotangun galaksin halki, ehkä jopa lähigalakseihin?

Onko sinulla erinomainen näkö, nopeat hoksottimet ja liukkaat refleksit?

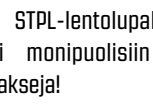

★ HAE NYT ★

MARCIIUM ANTINOI -AKATEMIAAN!

Lentoakatemiassamme voit opiskella pilotiksi monipuolisesti! Koulullamme on laaja osaaminen erilaisten sukkuloiden ja useiden eri kokoluokkien kuljetusaluksien sekä tukialuksien lentämiseen. Suosituimmat aluksemme ovat S-luokan SP3-tukialukset, jotka soveltuvat erityisesti suuren rahtitavaran siirtämiseen. Sotaluokan aluksista kiinnostuneet älköön vaivautuko!

Hyväksymme akatemiaamme humanoidien lisäksi useiden eri lajien hakijoita! Heffanien pitkäkaulaisuus ei ole este opintojen aloittamiselle (pituusraja 2,8 metriä sorkista tuntosarvien päähän). Ponganit ovat myös tervetulleita kouluumme (vähimmäispituus 1,35 metriä), pitkistä käsistä on etua isompien alusten ohjaamoissa. Käytämme opetuksessa galaksiluokan uusimpia universaaleja kääntäjiä, joten kielikään ei ole ongelma. Mikäli kääntäjäsi tarvitsee päivitystä, voit saada sen sopuhintaan koulun kautta.

Opintolinjoja on galaksin sisäinen tai galaksien välinen liikennöinti. Mikäli suuntaudut galaksien väliseen lentämiseen, sinun tulee suorittaa erillinen hyppyporttikoulutus hyväksyttävästi saadaksesi luvan hyppyporttien väliseen lentämiseen. Terveystarkastus on pakollinen kaikille hakijoille vakaumukseen ja lajiin katsomatta.

Hakuprosessin yhteydessä suoritetaan lisäksi hyppyjä simuloiva koe, jolla selvitetään soveltuvuutta alalle. Hyppyporttien läpi matkustaminen voi aiheuttaa pahoinvointia, huimausta ja janoisuutta. Päänsärky tai väliaikainen näön sumentuminen eivät ole myöskään tavattomia oireita.

Opinnot sisältävät sekä yksilö- että ryhmäopetusta ja kestävät teorioineen sekä lentotunteineen viidestä kahdeksaan vuotta. Jokainen opiskelijamme saa valmistuessaan Yhdistyneiden Galaksien hyväksymän STPL-lentolupakirjan. Pilottimme ovat työllistyneet nopeasti monipuolisiin työtehtäviin ympäri Narotangua sekä lähigalakseja!

Älä siis aikaile, vaan hae heti!

TT

Eugenin syrjään. Mies oli täysin nääntynyt.

Jessop katsoi sir Eugenia ja värähti. ”Meidän on varmaankin otettava hänet mukaamme.”

Punnitsin asioita hetken. Sir Eugen tuntui viihtyvän rungien seurassa. He olivat paljon vastaanottavaisempia sir Eugenin opeille kuin esim. venuslaiset olivat olleet.

Mutta silti. Emme voisi jättää maanmiestämme tänne.

”Hänet pitää saada hereille”, Jessop totesi.

Tiesin keinon.

”Voisitteko kääntää hetkeksi selkänne, Jessop”, pyysin.

Kumarruin vielä kerran sir Eugenin haaroihin, nappasin täysin loppuun kuluneen vekottimen huulieni väliin. Se maistui minulta.

Näykkäisin hieman ja sir Eugen oli hetkessä jalkeilla.

”Mitä – mitä –” hän sokelsi ja tuijotti vuoroin minua ja vuoroin Jessopia. ”Miten –”

”Ei valitettavasti ole aikaa, sir. Meidän on lähdettävä heti”, Jessop sanoi ja viittasi eteenpäin.

Lasiseinässä oli aukko! Ja sen toisella puolella oli käynnissä jotain sanoin kuvaamatonta. Ensin luulin, että siellä riehui joukkotappelu, mutta sitten jokin rungien... ja runggojen liikkeissä kertoi, että kyse oli täsmälleen päinvastaisesta.

Olimme keskellä valtavaa muukalaisten orgiaa.

”Sir, milady. Ehkä on parasta, että menen edellä. Minulla on sentään jotain yllä – että runggat eivät sekoita teitä rungeihin ja päinvastoin.”

Jessop työntyi ulos päättäväisesti ja raivasi meille reitin läpi kiihkosta rohisevan avaruuslaivan. Joka puolella näin rungeja ja runggoja toisiinsa takertuneina aivan kuin he eivät olisi vuosituhansiin – aivan niin, eiväthän he olleetkaan.

Vihdoin tulimme suuren vihreän oven luo.

ALONE IN THE UNIVERSE? NOT ENJOYING IT?

EXPERT COACHING, COURSES & WORKSHOPS FOR SOLO TRAVELLERS!

DO YOU FEEL lonely? Are you feeling overwhelmed by the size of the universe compared to your own smallness? If you are traveling alone and it's not your preferred choice, it's understandable that you are feeling down (but not on Earth) and homesick. But there's no need to feel depressed. There are lots of fantastic things you can do on your own. Are you bored of solitary space walks? Try these: stare into the void, cuddle up in a cryopad, practice yodeling, forage abandoned space stations for treasures, shipwreck yourself onto an uninhabited planet, and many other fun activities for solo space travelers in your area.

Press this button NOW to book your place
(starting from 300 credits)

Access +50 000 fully-solitary and self-guided courses, activities and treatments

★ Teach yourself yodeling in 1001 easy audio-guide lessons. (Self-assessment and evaluation made easy with AI-assisted pitch recognition sheets.)

★ Learn the Krakenlobotum method of shutting off your brain. Enjoy an engaging 9000-hour diploma course for self-on-self therapy and mental nullification.

★ Take the basic introduction to void watching: What to look for, and how to see something when there's nothing there to see. (Get the complete starter guide – now with pictures!)

★ Arts and crafts workshop for one person: How to build yourself a robot companion with easy to find household items like electronic scrap, pantyhose, and tinfoil?

II

”Rakettimme on täällä. Se on jonkinlainen hangaari. Kun tulin tarpeeksi lähelle, rungien alus yksinkertaisesti veti raketin sisään tänne. Tämän pitäisi aueta näin”, Jessop sanoi ja paineli oven sivussa olevia nappeja ja vipuja.

”Leivänpaahtimen kanssa on monesti vaikeampaa, milady.”

Ovi aukesi.

”Menkää sisään edeltä. Luulen että ulko-oven saa auki jostain näistä vivuista – pyydän että pidätte raketin luukkua auki minulle.”

Sir Eugen ryntäsi sisään, minä jäin raketin luukulle valmiina auttamaan urheaa Jessopia.

Hän veteli sivussa olevista vivuista, mutta mikään ei tuntunut auttavan. Ja sitten yhtäkkiä jokin vipu toimi.

Valtava ilmavirta kiskaisi Jessopin jaloiltaan. Hän lensi ilman halki kohti vastakkaisen seinän ulko-ovea. Kurotin ulos päin niin pitkälle kuin uskalsin ja sain kiinni Jessopin hameen helmasta. Kiskaisin hänet sisälle rakettiin ja paiskasin luukun kiinni.

Jessop huohotti käsivarsillani. ”Kiitos, milady. Pelastitte henkeni.”

”Mitäs pienistä, Jessop. Tehän tässä pelastitte meidät.”

Mietin kuinka paljon Jessop oli ehtinyt nähdä sir Eugenin ja allekirjoittaneen vastahakoisesta lemmennäytöksestä.

”Olin hiukan tukalassa tilanteessa.”

”Siltä vaikutti, milady.”

Sir Eugenin raketin sisätilat olivat yhtä karut kuin muistinkin. Niistä kerta kaikkiaan puuttui naisellinen hienostuneisuus. Jos joskus sisustaisin raketin – no, tekisin siitä täysin toisenlaisen, mietin katsellessani ankeaa kenttävuodetta ja raketin ”kirjastoa”, joka koostui sir Eugenin harrastukseensa tarvitsemista painokuvista ja ruokottomista ranskalaisista julkaisuista. Olin lukenut ne kaikki viime matkallamme. Pohdin kauanko matka kotiin nyt kestäisi.

”Sir, milady. Meidän on paras kiinnittää itsemme paikoillemme, sillä laskeutuminen alkaa pian.”

”Eikö meillä olekaan edessämme viikkojen paluumatkaa?”

”Ei, milady. Rungien alus kiersi Maata hiukan niin kuin Kuu, mutta huomattavasti lähempänä.”

”Vai niin. Sepä mukavaa.”

”Ja minä ehdin Sämpylägolfturnaukseen.”

Tuijotin hetken sir Eugenia. Jos jotain en tässä maailmankaikkeudessa ymmärrä, se on miessukupuoli.

Äkkiä raketti tärähti.

”Sir, milady. Meidän on nyt asetuttava paikoillemme. Saavumme ilmakehään.”

Jessop järjesteli meidät raketin ainoaan istuimeen. Laskeutuminen oli ollut erittäin epämukavaa Venuksen matkalla, kuinkahan nyt olisi asian laita?

Täytyy sanoa, että laskeutuminen oli koettelemus.

Isokokoisimpana sir Eugen sai istua alimmaiseksi. Minä istahdin hänen syliinsä ja kiersin käteni Jessopin ympärille, joka hoiteli ohjaimia. Yksi äärimmilleen venytetty vyö kiinnitti meidät kaikki istuimeen ja toisiimme. Asetelman teki erikoiseksi se, että sir Eugen ja minä olimme yhä täysin alastomia.

Laskeutumisen tärinä alkoi. Toivoin, että sir Eugen olisi uuvuttanut itsensä avaruudessa loppuun. Kaikkea muuta! Kun raketin tärinä paheni, tunsin kuinka hänen pötkylänsä koveni vasten reittäni – ja sujahti sitten jalkojeni väliin niin että herkät osani painuivat sitä vasten. Sylissäni oli Jessop, joten minulla ei ollut lainkaan liikkumatilaa.

Raketin tärinä siirtyi delikaatteihin kohtiini suoraan sir Eugenin nuijan välityksellä. Laskeutumisen jylinänkin läpi kuulin hänen kiihtyvän hengityksensä. Tärinä alkoi muuttua suorastaan heittelehtimiseksi, ja sir Eugenin oli tarrauduttava minuun kaksin käsin.

Minua alkoi kuumottaa kovasti. Päässäni pyöri levottomia mielikuvia, jossa Jessopin naiselliset muodot käsieni alla sekoittuivat muistikuviini Margaretin rinnoista samalla kun sir Eugenin lihaseiväs hieroi kovin liukkaaksi muuttuneita naisellisia alueitani.

Jossain tärinän ja heittelehdinnän välissä liu'uin transsinomaiseen tilaan, jota en välitä kuvailla tarkemmin, mutta kokemus muistutti Herefordshiren Ladyjen Sosiaalikerhon Kuoron konserttia, paitsi että se oli oikeastaan miellyttävä. Yhteisen tärinämme jatkuttua jonkin aikaa tunsin olevani tähti, joka räjähtää ikuisesti Rocket Randyn sädepistoolin laukauksista.

Sitten joku urahti korvaani ”uurgh” ja reiteni ja salaiset paikkani joutuivat vastaanottamaan vielä yhden annoksen sir Eugenia.

Samalla hetkellä tömähdimme maahan. Luulen että me kaikki olimme tyytyväisiä, kun saatoimme irrottautua toisistamme.

”Loistavaa, Jersow! Olemme Heijariklubin takapihalla”, sir Eugen riemuitsi.

”Nimi on Jessop, sir. Yritin ohjata meidät maaseudulle tai jollekin yksityisemmälle alueelle, mutta tämä oli parasta mihin pystyin ottaen huomioon lähtöpisteemme. Olimme aivan Lontoon yläpuolella.”

Sir Eugen oli rynnännyt oven virkaa toimittavalle luukulle.

”Sir, olisiko parasta, että hakisin teille vaatetusta – ennen kuin menette tervehtimään tovereitanne?”

”Aivan, aivan. Hyvä. Tehkää niin, Jersop.”

”Jessop, sir. Odottakaa hetki. Milady, tuon teillekin vaatteita, vaikka pahaa pelkään, että herrasmiesten klubin valikoima voi olla rajallinen.”

”Minä tulen mukaan, Jessop.” Vaatteita tai ei, en aikonut olla enää hetkeäkään pienissä ja suljetuissa tiloissa sir Eugenin kanssa.

Jessop tyytyi nyökkäämään ja ojentamaan minulle huovan sir Eugenin kenttävuoteesta. Se oli tahrainen ja valitettavasti tiesin mitä tahrat olivat, mutta valinnanvaraa ei ollut.

”Miten te oikein onnistuitte, Jessop?” kysyin kun olimme vihdoin kahden.

”Sain sir Eugenin pääinsinööri Jenkinsin toteuttamaan pikavauhtia tarvittavat muutokset rakettiin. Sitten piti vain suostutella hänet päästämään minut hakemaan teidät”, Jessop selitti.

Jessop punehtui puhuessaan insinöörin suostuttelusta. Jessop ei ole lainkaan pahan näköinen vaatimattomaksi kamamarineidoksi, joten uskoin että hän oli saanut kylmän insinöörimiehen sydämen heltymään.

”Se ei ollut vaikeaa”, Jessop sanoi hämmentävästi kuin olisi lukenut ajatuksiani. ”Vaikeaa oli saada viesti runggoille, mutta he onneksi käyttävät samoja aallonpituuksia viestien lähettämiseen kuin rungit. Rungien aallonpituudet taas pystyin selvittämään muutamilla laskutoimituksilla, koska he soittivat meille. Runggat ovat onneksi kielellisesti lahjakkaita, ja pystyin vaihtamaan muutaman ajatuksen heidän kanssaan ja houkuttelemaan heidät eräänlaiseen yllätyshyökkäykseen. Teoriani oli, että jos saisin nämä kaksi saman rodun pitkään erossa ollutta sukupuolta... yhtymään jälleen, pakomme onnistuisi helposti.”

”Se totisesti tuntui onnistuvan.” Värähdin, kun pari varsin säädytöntä muistikuvaa taaksemme jääneistä orgioista palasi mieleeni.

Jessop tunsi Heijariklubin taloudenhoitajattaren ja onnistui lainaamaan sir Eugenille kokonaisen puvun. Minun oli tyytyminen klubin tarjoilijattarien varsin poikkeuksellisella tavalla leikattuun asuun. Jessop kävi heittämässä puvun sir Eugenille raketin luukusta. Sitten riensimmekin vuokra-autoon, jonka Jessop oli tilannut meille.

Rentouduin vihdoin kotidivaanillani Jessopin sekoittama erikoisvahva mary pickford käsieni ulottuvilla. Jessop pyyhki pölyjä erästä vähemmän onnekasta esisisääni esittävästä kuvasta. Sir Roderick Grandemountin sittemmin Kanaalin pohjaan päätynyt viisimastokaljaasi Deep Susan hehkui kuin uusi.

”Jessop, tarkemmin ajatellen – perukaa *Stupendous Space Adventuresin* tilaus. Voisin ottaa jotain muuta tilalle.”

”Aivan, milady. Olen havainnut *British Astronomical Journalin* artikkelit erityisen viihdyttäviksi ja opettavaisiksi.”

”Voitte tilata sen myös, se näyttää hyvältä lehtipöydällä. Mutta uskoisin että *Staggering Star Stories* on minun valintani.” ★

Hyvä TOHTORI VORA

Tällä palstalla galaksien väliseen matkustamiseen erikoistunut humanoidilääkäri Gara "Vora" Vornia vastaa lukijoiden lähettämiin kysymyksiin terveydestä ja matkustamisesta.

Hyvä Vora,

Kuinka kauan hyppyporttien läpi matkustamisen jälkeinen pahoinvointi voi kestää? Olen oksentanut viikon ja päässä humisee yhä. En ole pystynyt syömään kunnolla koko aikana ja heffattaa.

Terveisin
Kyllästynyt heffani

★★★

Hyvä Kyllästynyt heffani,

Ikävä kuulla pahoinvoinnistasi. Normaalisti lajisi edustajat saavat tarvitsemansa nesteen nauttimastaan kasvipitoisesta ruoastaan ja voivat siten selvitä useita viikkoja juomatta. Heffanien fysiologian huomioon ottaen pitkäaikaiset hyppyporttimatkojen jälkeiset vaikutukset ovat harvinaisia, mutta eivät tavattomia. Onko takasorkkiesi ja eturaajojesi kynsien väri pysynyt muuttumattomana? Oireidesi perusteella pyrkisin kohentamaan kehon ravinteiden tarvetta nestemäisessä muodossa välttääkseni kuivumisen. Lähin heffaneihin erikoistunut pharmasialiike auttaa sinua sopivan tuotteen löytämisessä.

Mikäli oireet eivät viikon päästä helpota, sorkkiin tai kynsiin ilmaantuu värimuutoksia tai kuulosi ei normalisoidu, voi kyseessä olla jokin muu kuin porttimatkustamisen jälkioire. Olethan viimeistään silloin yhteydessä lähimpään heffanien hoitoon erikoistuneeseen yksikköön. Toivottavasti vointi ja heffatus helpottaa pian!

★★★

Hei Vora,

Olen nuori pongani, mutten ole syntynyt tai kasvanut Enaongpilla. Olen perusterve ja keskipitkä/painoinen/näköinen. Pidän turkistani huolta keskimääräisempää pongania paremmin. Lähdin matkalle Enaongpille ja satuin juhlissa nauttimaan erään paikallisen kasvin lehdistä uutettua juomaa. En ole aiemmin kokeillut sitä, sillä ainetta ei myydä planeetan ulkopuolella. Aloin oireilla oudosti: karvoitukseni väri alkoi haalistua, kiilto himmetä ja karvapeitteeseeni ilmestyä outoja kaljuja tai harventuneita laikkuja. Lopetin aineen nauttimisen, mutta oireet eivät ole loppuneet täysin. Apua! En voi näyttäytyä muiden edessä.

Kunniansa kadottanut
pongani

Hei Kunniansa kadottanut pongani,

Puhunet varmaankin hamarunan lehdistä uutetusta aineesta? Käsittääkseni lajisi edustajat pystyvät käyttämään planeettansa kasveja yleensä ongelmitta. Hamarunaa nautitaan nimenomaan viihdekäytössä ja on pääsääntöisesti hyvin siedetty useiden lajien keskuudessa. Valitettavasti ponganit eivät ole jakaneet tietoa planeetalleen tyypillisistä rohdoskasveista ja niiden vaikutuksista lajiinsa ulkopuolisille, joten minulla ei ole antaa eksaktia tietoa.

On muutamia akateemisia lähteitä, joiden mukaan hamarunan vaikutuksia voi yrittää torjua Enaongpilla kasvavan muranu-kasvin lehdistä tehdyn uutteen avulla. Minulla ei valitettavasti ole pääsyä lajisi ylläpitämiin tietokantoihin rohdoskasveista ja niiden vaikutuksista ponganeihin eikä lajisi ole jakanut tämänkaltaisia tietoja ulkopuolisille, joten voin vain arvailla olisiko aineesta apua sinulle. On myös mahdollista, ettei kehosi ole sopeutunut pilkkomaan tai hyödyntämään kaikkia kotiplaneetallesi tyypillisiä kasveja, mutta sitä on vaikea tietää ilman tutkimuksia.

Asian arkaluontoisuuden huomioon ottaen olen antanut toimitukselle erään tuntemani pongani-tohtorin yhteystiedot, jotta ne välitettäisiin sinulle. Olethan pikaisesti yhteydessä tohtoriin oikean hoidon saamiseksi!

TT

Yleisön-OSASTO

Hyvä Galaktiset kiertomatkat,

Olen yrittänyt lähettää tätä valituskirjettä viittä eri reittiä kahdeksan eri yrityksenne työntekijän kautta siinä onnistumatta. Tapaanne kohdella asiakkaitanne on mahdotonta hyväksyä!

Olen pettynyt siihen, miten markkinoitte Kuusi galaktista ihmettä kuudessa tunnissa -kiertomatkaanne. Retken kuvauksessa tai matkaehdoissa ei ole selkeästi informoitu, että asiakkaan tulee retken päätteeksi hankkia paluulippu omatoimisesti ja vielä maksaa se! Budjettimatkaajalle tämä on pöyristyttävää! Matkaaja joutuu odottamaan paluuta tuntemattomalla planeetalla (Berdumon galaksi, Assanun planeetta) ilman käsitystä paikallisista tavoista ja kulttuurista. Teillä ei myöskään ole toimistoa planeetalla, mikä on moraalisesti ja eettisesti arveluttavaa.

Vaikka olen tutustunut Assanulla uusiin olentoihin (joista osa on aiempien matkojenne asiakkaita), saanut heiltä tietoa, opastusta ja vertaistukea, on matka tuottanut kärsimystä ja ahdistusta. Kaiken lisäksi galaktinen luottokortti ei käy planeetalla!

Lunastaessani paluulippua selvisi, että yrityksenne on vähentänyt lentojen määrää planeetalle ja siksi lennoille on syntynyt jonoa. Seuraavalle lennolle ei ollut jäljellä yhtään paikkaa! Kolmen kuukauden odotus venyi kuuteen kuukauteen, järkyttävää!

Vaadin rahojani takaisin: niin Kuusi galaktista ihmettä kuudessa tunnissa -kiertomatkasta, erikseen hankitusta paluulipusta kuin planeetalla syntyneistä kustannuksista (eläminen, yöpyminen yms., kuittien kopiot liitteinä).

En voi suositella mitään yrityksenne järjestämää matkaa.

Parhaimmin terveisin
Etupenkin reunalla istuva matkaaja, jonka kuvaa olette alkaneet käyttää mainonnassanne ilman lupaa

P.S. Vaadin korvauksia käyttämästänne kuvasta mainonnassanne. Liitteenä lakiasiainhenkilöni arvio kohtuullisesta korvaussummasta.

P.P.S. Sekä korvauksia kuvan käyttämisestä aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä sekä yrityksenne vastuuttomasta toiminnasta Assanun planeetalla. Liitteenä vakuutusyhtiön lääkärin lausunto terveydentilasta sekä lakiasiainhenkilöni laatima arvio kärsimyksieni määrää vastaavasta summasta ja terveydenhoidosta aiheutuneista kuluista.

Toim. huom. *Yksityisyyden suojan vuoksi emme julkaise kirjoittajan liitteitä ja yhteystietoja lehdessä.*

TT

Captain's LOGS

LM

In this ongoing series, we follow the adventures of our partner vessels across the galaxy.

THIS IS COMMANDER-CAPTAIN Iskender Zorn of the Imperial starship Kurgan. Glory to the Imperium! Our five-year mission to spread peace and security through the galaxy has taken us to the backwaters of Eta Eridani, where we received a distress call from a fellow imperial starship, performing a routine resource gathering mission. It soon became clear that our comrades had been deceitfully attacked by renegade traitors, and we had no choice but to intervene to protect the honor of the Imperium. As expected, given their obvious technological inferiority, the renegades were no match for the fury of Imperial weapons, and they dispersed into the asteroid field. Only 35 crew members were injured in the encounter, and some minor damage was sustained by our systems. The casualties among the renegade traitors can scarcely be counted.

Join the Imperial Navy today, and earn ration credits for your next-of-kin! Glory to the Imperium.

ISS Kurgan, returning to Starbase Mitanni for repairs

Editor's Note: *We remind the readers that we do not endorse the veracity of this report, or the legality of the Imperium's ongoing wars of conquest.*

★★★

Captain's log. Cycle 57. All systems normal. Five crew members in Med-Bay. Everything under control. End log. Submit.

...

Well, —REDACTED—. Okay, that's the official —REDACTED— out of the way. —REDACTED—. The crew? The crew is bored. There's —REDACTED— to do out here. Routine maintenance. —REDACTED—. I'd be bored too, if I weren't so —REDACTED— terrified. We're all going to die out here. There's no room left in the Med-Bay anymore. Yesterday, these fourth deck techies decided to convert one of the smaller aft cargo holds into something they called a 'sah-uh-na', which presumably means —REDACTED— "torture device". I tried to tell them no, but they said something about "cultural heritage" or some —REDACTED— like that. If I make it out of here alive, I'm taking a —REDACTED— lawyer with me next time. So, get this, a few of the Rigelians decided they wanted to test out the "cultural heritage". It's a miracle they didn't evaporate. One of them was the crew counselor. —REDACTED— me. How am I going to explain this to the consulate?

Still one hundred cycles to go. —REDACTED— —REDACTED— —REDACTED—.

Wish I had beer.

FSS Sisu, enroute to Rigel

★★★

#§|in's log. Stard#§|#§|§|[#578. Is anyone out there? The engines won't c#§|§|[#ck on. It is w#§ingINGING us from the mM#§|#OOon. Like a grrr###§|#t EYEeyeeye, alwa#§|§|§|§|[#should never have brought that thing back from the as#§TEROIDroidoid. There is no remaining route to the enGGGG#§|§|§|[# OWower is still on, but the creature is fee#§|§|[#ng on it. We have locked the blast doors, but it is only a matter of #§|§|[#me before itIT§|#§|§§### in here. We are trapped. There is no esca#§|§|[#I-i-it is coming-ing-ING-ing

Starship Deimos VI, current location unknown, last heading NGC 3532

Halkiavaruudellisia DEITTI-ILMOITUKSIA

Lemmen etsijäin yhteydenotot kyberetanapostilla, faksilla, salamasähkeenä, avaruuspaperitollona, hologrammikirjelmänä, valovuosikuiskauksena ym. halkiavaruudellisilla tavoilla Evening Galaxyn toimitukseen. Liitä yhteyteen ilmoittajan koodi ja mahdollinen nimimerkki. Onnea Amorin asiakkaille!

♥

D121214
Yksinäinen lenkkitossu etsii galaktista juoksukaveria painottomille juoksulenkeille ja aikapituushyppyihin. Sovithan räpyläänkin.

♥

D112112
Etsin itselleni luonnollista kiertolaista elämään yhdessä yötä päivää. Kiertonopeuteni: 3555,9000. Olen epätoivoinen.

♥

D769909
Peukalo keskellä kämmentä etsii kymmensormijärjestelmän harjoituskaveria tositarkoituksella. Yhdeksän- ja yksitoistasormiset älköön vaivautuko!

D111111
Etsin ruuanlaittokaveria tositarkoituksella. Erityisen hyvin tunnen ranskalais-neptunuslaisen keittiön salat, mutta kaikki yliavaruudellinen gourmet kiinnostaa. Olen ystävällinen, huumorintajuinen ja tulen toimeen kaikkien kanssa.
–Kannibaali76–

♥

D66Z334
Sirpa Maa II:n Kerava III:lta etsii kiihkeää kesäseikkailua (vuodenajasta, kiihkeydestä ja seikkailusta voidaan joustaa). Olethan siisti, raitis ja ethän omista tuntosarvia. (Viimeisestä voidaan neuvotella.)

♥

D777098
G6-G6 etsii mallia G4-G4 (tai G5-G5). Vaihdetaan moottorit tai jotain.

♥

D553425
Olen yksin maailman reunalla. Tulisiko joku muukin tänne. Minulla on pitsaa. Nimimerkki: Yksin maailman reunalla (pitsan kanssa)

D567656
Magentanpunainen Marsin takaa etsii itseään täydentävää väriä, jonka kanssa saavuttaa täydellinen harmonia. Sekoittumistakin voidaan harkita. Yhteydenotot mielellään visuaalisia.

♥

D345900
HUOM! Ainoastaan kiviplaneetalla asuvat vaihtolämpöiset ja älylliset täällä teitä odottaa hempeä HEMPPO lempeä täynnä. Lämmitän infrapunasaunaa.

♥

D4242424
zzzzZZZZZZZzZzz ZZZZZZz z z ZZZZZZZ ZZZzzzzzzzzz ZZ. [Toimitus pahoittelee käännöksen puutteellisuutta. Toivottavasti viesti tavoittaa ZZZZZzzzzzzZZZZZZZZ-kielen taitoiset.]

♥

D099091
Itsestään huolta pitävä 091284212-ihminen etsii tositarkoituksella itsestään huolta pitävää 7776543326-ihmistä. Oma pyyhe pakollinen.

D999999
Etsinnässä Se Oikea Kaukaa Kaukaa (toivottavasti tämän) galaksin laidalta. Olethan vahva, mutta herkkä, kypsä, mutta nuorekas, syvällinen, mutta pintaa hipova. Harrastan viinejä ja matkustamista, epäluontevaa hymiöiden käyttöä ja raivoamista pikkuasioista. En pidä avaruuskoirista. Ei-avaruudelliset ok.

♥

D449012
[käännetty alkuperäiskieleltä Z13OPZ]
A336-Planeetan ainoa lajinsa [YRGH333] edustaja etsii sydänkäpykäistä [YRG- johdannainenH332] jakamaan valoisia iltoja viiden kuun (Q1, Q2, Q3, Q4, Z5) loisteessa. Nautitaan yhdessä virvokkeita raakoina ja elävinä.

♥

D905432
Etsitään tositarkoituksella viileää ja etäistä suhdetta. Toiveissa oleva välimatka vähintään 500 valovuotta. Harrastathan kuntoilua ja ruuanlaittoa.

♥

D120548
Mies Venuksesta etsii naista Marsista kysyäkseen: Miten olla?

MA

HELP WANTED

HIRING CREW MEMBERS.
No experience required. Uniforms (red) will be provided. Click to apply for more information.

FAST SHIP NEEDED.
Will pay 2000 credits in advance, 15000 upon completion. Discretion required! Ask for Ben.

NEED SECRET INFORMATION? We know you do! Prepare payment in advance. We will find you.
– Shingouz.

LM

PROPOSED CURES FOR ALDEBARAN COLOR FLU

Despite intensive research, medical authorities have yet to identify the origin of the so-called Aldebaran Color Flu, which was first reported on a cargo cruiser at Starbase Hattusha two decicycles ago.

IN THE ABSENCE of a vaccine or other rigorously verified cure, medical officers on beleaguered starships have discovered several methods of treatment that have had a positive effect on affected crewmembers. Following review, medical authorities recommend any of the following as suitable for self-administration at home:

1. Boil water and mix in Betelgeusian dried silver tea leaves. Inhale the fumes. Do not drink unless you are certain that your species has tolerance for the toxicological profile of the tea.

2. Invite sentient micro-organisms to your brain stem and negotiate with them to take care of the flu. Check our story from last year for tips on how to get sentient micro-organisms to leave your brain stem.

3. Stick a piece of fresh Welsh onion in your nose, ear or other brain-adjacent orifice. Keep it there for at least twelve standard hours.

Following any of these methods, continue to observe your color for a few cycles. If you turn and remain green, all adverse effects should soon subside. If you turn purple, contact your doctor for further treatment. If the color cannot be described using any standard language compatible with the universal translator and makes people around you nauseous and uneasy, please undertake appropriate quarantine measures and contact local or interplanetary authorities for further instructions.

LM

KNOWN SYMPTOMS INCLUDE:

- ★ headaches
- ★ nasal drip
- ★ abrupt changes in skin pigmentation
- ★ nausea
- ★ progressive emotional and mental instability
- ★ a persistent sense of the insignificance of sentient life on a cosmic scale.

PSA: *DO NOT WEAR VIVID REDS WHEN TRAVELING TO ARK-26*

THE COLOR SIGNIFIES the onset of the migratory season for the ancestral species from which the native inhabitants have evolved. The locals are known to be extremely territorial during this period, and often take redness as an indication for nesting ground fitness. We have received multiple calls from anxious travelers who were worried about the sudden and unexplained attention they were receiving from locals.

WHY YOU SHOULD WEAR ALL RED ON YOUR NEXT TRIP TO ARK-26

CONTINUED ON PAGE 13

G

EVENING GALAXY

Marvin the Lehti 1/2023
No. 94
ISSN 1235-4007

EDITORS: Vesa Sisättö (vastaava), Pavla Oubret, Charlotte Laihonen, Tapio Salomaa
CONTRIBUTORS & STAFF: Mari Aarnipelto (MA), Emmanuelle Arsé, Gurin (Mohamed Ashraf) (G), Petri Hiltunen (PH), Inkväär Ikitursas (II), Lauri Mäntylä (LM), Sami Nisonen (SN), Teija Telivuo (TT)
GRAPHIC DESIGN: M. Pietikäinen
PHOTOS & PICTURES: Mari Aarnipelto (s. 3, 9, 10, 11, 12), Petri Hiltunen (s. 5, 6), Lauri Mäntylä (s. 2, 11), Laura Ollila (s. 4), Matias Quiroz (s. 1)
PUBLISHER: Helsingin Yliopiston Science Fiction Klubi ry, Mechelininkatu 3 D, 00100 Helsinki.
PRINTED AT: Punamusta Oy

Marvin the Lehti has received a paper grant from the Student Union of the University of Helsinki.